

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขณะนี้สมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมเกินหนึ่งในสาม เพื่อที่จะเริ่มประชุมเกี่ยวกับการถามตอบกระทู้ แต่ยังไม่ครบองค์ประชุมเกินกึ่งหนึ่ง เนื่องจากเรามีกระทู้คือที่ทางรัฐมนตรีท่านมาคอยแล้วผมก็จะเริ่มเรื่องกระทู้ก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะยังไม่แจ้งเรื่องที่ควรให้ทราบซึ่งจะมี ๒ เรื่อง จนกว่าจะครบองค์ประชุมเกินกึ่งหนึ่ง เชิญท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมบุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก็คือเรื่องที่ยากจะหาหรือท่านประธานฯ เป็นเรื่องเร่งด่วน ๒ - ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก ก็คือผมใจนั้นอยากจะให้มีการหารือกันก่อนที่จะครบองค์ประชุม เหตุผล ๒ - ๓ ข้อ

ข้อที่ ๑ ก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ ส.ส. เขาก็ปฏิบัติมา

ข้อที่ ๒ เพื่อลดความกดดัน ถ้าภาษาจิตวิทยาพวกเราก็ได้มีการเตรียมการละลายพฤติกรรมที่เราสามารถคุยกันก่อนที่มีการประชุมวุฒิสภาอย่างเป็นทางการ

ประเด็นที่ ๓ เห็นว่าเรามีการประชุมมา ๓ ปี ประมาณ ๖ สมัย ๖ ครั้งการประชุมที่ผ่านมาเรามีการหารือกันมาตลอดก่อนมีการประชุม วาระการประชุมก็เป็นไปด้วยดีและมีผลงานมากมาย สมัยประชุมครั้งที่แล้วเราไม่ค่อยได้มีการหารือกันเพราะเราอ้างว่าเพื่อต้องการกฎหมาย วาระการประชุมจะได้เร่งรัด รวบรวมและจะได้เร็วขึ้น แต่ผลปรากฏออกมาว่า เรามีญัตติ กระทู้ต่าง ๆ ค้างเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น

อยากจะเห็นว่าเรื่องสำคัญ ๆ เช่น สงครามอิรัก พุดตรง ๆ ว่ากระทู้ของท่านสมพงษ์ก็ยังไม่ได้เข้า กรณีเกิดเหตุเผาโรงเรียนในจังหวัดภาคใต้ก็ยังไม่ได้เข้า เพราะอ้างว่าเราไม่ได้หารือกัน แล้วเราเร่งรัดไม่ได้ สรุปว่าวาระการประชุมยังไม่รวดเร็วตามที่เราคาดหวัง เพราะเราไม่มีการหารือกัน เพราะฉะนั้นผมเสนอให้มีการหารือ เรียนหารือท่านประธานฯ ในที่ประชุม ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณท่านบุญญา หลีเหลด เป็นคำแนะนำที่ดี เพราะว่าจะได้กำหนดแนวทางในการทำงาน ต้องขอขอบคุณ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมจะขอเอาประเด็นที่ท่านเสนอแนะนี้ไปหารือกับกรรมาธิการวิสามัญเพื่อที่จะได้นักวิจัยทำงานร่วมกันให้จำนวนสมาชิกฯ ที่อยู่ร่วมการหารือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผมขอเอาอย่างนั้นนะครับ ผมขอขอบคุณคำแนะนำทั้ง ๓ ประเด็นที่ท่านกรุณา ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและผมจะรับปฏิบัตินะครับ ขอขอบคุณครับ ตอนนี้เกินกึ่งหนึ่งแล้ว ขณะนี้องค์ประชุมครบเกินกึ่งหนึ่งแล้ว ผมมีเรื่องที่จะเรียนให้ทราบ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ตามที่รัฐบาลได้ประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และ ๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ แล้วนั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอพระราชกำหนดทั้ง ๒ ฉบับมายังวุฒิสภา เพื่อขอให้พิจารณาคตามมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ซึ่งเราจะพิจารณากัน ในวันพรุ่งนี้ครับ คือในบ่ายวันนี้จะเป็นเรื่องของสภาผู้แทนฯ ก็ขอความกรุณาพวกเรา ติดตามเนื้อหาสาระหรือประเด็นต่าง ๆ เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับความมั่นคง และก็ประโยชน์สาธารณะนะครับ

เรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียน เดี่ยวจะเข้าใจไม่ตรงกัน เนื่องจากบางคน ก็พูดเล่น แต่ว่าบางคนก็พูดจริง ก็เอาให้ตรงกันว่าเอาเรื่องจริง ๆ เรื่องการเซ็นชื่อมาลง ก็ทำตามข้อบังคับฯ นะครับ และก็พอดีทางสภาผู้แทนราษฎรก็ทำบัญชีลงชื่อ ๒ เล่มนะครับ เราก็ทำให้เหมือน ๆ กันเท่านั้นเอง แต่โดยข้อบังคับ ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดเวลาไป ๓๐ นาที เรื่องนี้ไม่ต้องไปเครียดอะไรนะครับ ถือว่าเป็นเรื่องพูดเล่นอย่างที่ท่านสุพรรณว่า แต่ว่าพูดเล่นนี้เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม

ท่านสมาชิกฯ ครับ กระทู้จริง ๆ ทั้งหมดที่เราบรรจุนี่ ๗ กระทู้

แต่ท่านรัฐมนตรีขอเลื่อนไปคราวหน้า ๓ กระทู้นะครับ จึงเหลือ ๔ กระทู้นะครับ กระทู้แรกเป็นของอาจารย์วัลลภ กระทู้ที่ ๒ เป็นเรื่องของท่านจิโรจน์ กระทู้ที่ ๓ เป็นเรื่องของท่านปราโมทย์นะครับ กระทู้ที่ ๔ เป็นของท่านประทีปนะครับ ผมเรียนสั้น ๆ นะครับ ส่วนที่เลื่อนไปนั้นเป็นของท่านประยุทธ์ และก็ของท่านเตือนใจ และก็ของท่านอำนาจ เรียรประมุข ซึ่งจะเลื่อนไปในวันพฤหัสบดีหน้า เพราะฉะนั้นผมจะเริ่มกระทู้แรกนะครับ กระทู้ถามอันดับแรกเป็นกระทู้ด่วนของอาจารย์วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ การสนับสนุนเป็นพิเศษสำหรับเด็กพิการและด้อยโอกาสในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒

(สำเนา)

วันที่ ๘/๒๕๕๖ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กระทู้ถามที่ ๒๑๑

วุฒิสภา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง การสนับสนุนเป็นพิเศษสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้
ด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน
ในมาตรา ๑๐ ว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา
อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ
พึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ...”

ทั้งนี้ มาตรา ๑๐ ดังกล่าวได้มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๕
เป็นต้นมา แต่ก็ปรากฏว่าในส่วนของเด็กผู้พิการและด้อยโอกาสที่จะต้องได้รับการสนับสนุน
เป็นพิเศษนั้น ยังไม่ปรากฏความชัดเจนใด ๆ ขึ้น ประจวบกับภาคเรียนการศึกษาใหม่ที่จะเริ่มต้นขึ้น
ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้ใกล้เข้ามาแล้ว จึงขอเรียนถามว่า

(โปรดพลิก)

๑. รัฐบาลได้มีนโยบายและมาตรการใดในการส่งเสริมและสนับสนุนเป็นพิเศษ
อย่างไรบ้างเพื่อให้เด็กด้อยโอกาสได้เข้าถึงบริการการศึกษาอย่างกว้างขวาง

๒. รัฐบาลได้กำหนดรายละเอียดงบประมาณสนับสนุนเป็นพิเศษสำหรับเด็กพิการและ
เด็กด้อยโอกาสไว้เช่นไร และมีแนวปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

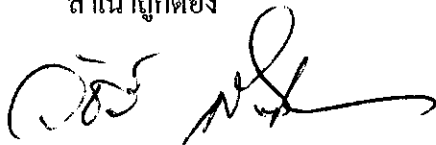
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานูรักษ์

(นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์)

สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นธวานูวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

อภิรักษ์ พิมพ์

ช่างเทคนิค

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธานฯ นะครับ
ที่ได้เห็นความสำคัญของกระทู้นี้ ผมเข้าใจว่าเหตุที่ท่านประธานฯ เห็นความสำคัญของ
กระทู้นี้ก็คงเป็นเพราะว่าท่านประธานฯ ได้อ่านหลักการและเหตุผลของกระทู้ที่กระผม
ได้ตั้งเป็นการด่วนขึ้น ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อธิบายถึงเหตุผลสั้น ๆ สักบางประการ
นะครับว่า เหตุใดผมจึงตั้งกระทู้เรื่องที่สัมพันธ์โดยตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มเด็กพิการ
และเด็กด้อยโอกาส รวมทั้งสัมพันธ์กับเรื่องของการศึกษาแห่งชาติ เหตุผลที่กระผม
ตั้งกระทู้นี้เป็นการด่วนก็คงมีเหตุผลสั้น ๆ ๒ ประการดังนี้ครับท่านประธานฯ ก่อนที่ผม
จะถามคำถาม

ประการที่ ๑ ผมเข้าใจว่า ท่านประธานฯ ได้พิจารณาถึงร่างรัฐธรรมนูญ
 แล้วก็พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติรวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ
 ทั้ง ๓ ส่วนนี้ประกอบกันเข้าไปก็จะเห็นว่ากระทู้ของผมนั้นค่อนข้างจะสำคัญมาก ทั้งเงื่อนไข
 ใจที่เป็นสาระของกฎหมายรัฐธรรมนูญ สาระของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ รวมทั้งเงื่อนไขของ
 เวลา ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานฯ ดูในมาตรา ๔๓ ของ
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้พูดชัดเจนครับ แต่ผมคิดว่าการพูดชัดเจนนั้นจำเป็นต้องดูด้วยคำให้
 ชัดเจนไปด้วย เพราะการดูด้วยคำให้ชัดเจนนั้นจะเห็นถึงความสำคัญจริง ๆ ที่พูดเล่น ๆ
 ไม่ได้ และทำเล่น ๆ ไม่ได้ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช
 ๒๕๕๐ เขียนชัดเจนครับว่าบุคคลมีสิทธิเสมอกัน คือ มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา
 ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี นี่เป็นสาระในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่ ๑ นี้สำคัญมาก
 ในวรรคหนึ่งที่เป็นส่วนที่ ๒ ก็เขียนต่อไปว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีนั้นจะต้อง
 จัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย คำว่า ทั่วถึง คำว่า มีคุณภาพ คำว่า
 ไม่เก็บค่าใช้จ่าย เป็น ๓ ประโยค ถ้อยคำในวรรคหนึ่งที่ผมคิดว่าสำคัญมาก แต่ขณะที่
 ทั้ง ๓ คำนี้ผมคิดว่ายังเป็นคำถามในเชิงสังคมมากกว่าเราทำได้ตามนี้หรือไม่ นี่เป็นสาระ
 ที่ผมคิดว่าได้ปรากฏอย่างชัดเจนในมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ ขณะเดียวกันนั้น
 ท่านประธานฯ ครับ เราก็มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ออกตามรัฐธรรมนูญนี้
 นะครับ ที่คัดลอกเอามาตรา ๔๓ นี้มาลงไว้ในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติการศึกษา
 แห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ปี ๒๕๕๕ ความที่เอามาแก้ไขเพิ่มเติมใน
 มาตรา ๑๐ นี้ ต้องขอบคุณจริง ๆ สำหรับคณะกรรมการพิจารณากฎหมายการศึกษาฉบับนี้
 ขอบคุณเพราะท่านได้เพิ่มเติมรายละเอียดให้มากกว่ารัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ รายละเอียด
 เป็นดังนี้ครับท่านประธานฯ ขออนุญาตครับ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ ของ พ.ร.บ.
 การศึกษาแห่งชาติ นี้คัดลอกมาโดยตรงเหมือนกับวรรคแรกของมาตรา ๔๓ รัฐธรรมนูญ
 แต่ได้เพิ่มเติมสาระสำคัญในวรรคสองและวรรคสาม ผมจะไม่อ่านครับ ผมจะกล่าว
 โดยสรุปว่า ในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๐ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ
 ฉบับนี้นะครับ ได้พูดชัดเจนว่าการศึกษา ๑๒ ปี โดยมีคุณภาพทั่วถึงและไม่เก็บค่าใช้จ่าย
 นั้นต้องคำนึงถึงกลุ่มคน ที่สำคัญมาก ๆ คือ กลุ่มคนพิการและกลุ่มบุคคลที่ด้อยโอกาส

ซึ่งหมายรวมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ มีหน้าซ้ำยังพูดไปไกลกว่านั้นว่า นอกจากคำนึงถึงกลุ่มบุคคลเหล่านี้แล้วนะครับ ต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็นพิเศษให้ด้วย คำว่า เป็นพิเศษ นี้ ก็คงไม่ใช่หมายถึงเป็นปกติธรรมดาเหมือนโรงเรียนทั่วไปจัดกันไว้ แต่หมายถึง ต้องดูแลเขาเป็นพิเศษ ต้องจัดหลักสูตรเป็นพิเศษ ต้องจัดงบประมาณเป็นพิเศษ และต้องดูแลเขาเป็นพิเศษจริง ๆ ผมคิดว่าทั้งเงื่อนไขในเชิงกฎหมาย ทั้งรัฐธรรมนูญก็ดี ทั้งกฎหมายการศึกษา แห่งชาติก็ดี พูดไว้ชัดเจน ที่นี้ถามว่าพูดไว้ชัดเจนแบบนี้จะปฏิบัติเมื่อไร รัฐธรรมนูญใน มาตรา ๗๒ มีบทเฉพาะกาลบอกว่า เอาละ เมื่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ออกมานี้ รัฐอาจจะยังไม่พร้อม ก็มีบทเฉพาะกาลเขียนว่า ให้รัฐมีเวลาไม่เกิน ๕ ปี ในการดำเนินการ ถามว่า ตั้งแต่รัฐธรรมนูญออกมาปี ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบันนี้เกิน ๕ ปีหรือยัง ก็ต้องตอบว่าเกินแล้ว นั่นก็คือว่าจะครบ ๕ ปี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ขณะนี้เกินไป

๗ - ๘ เดือนแล้ว นี่เป็นเงื่อนไขในเชิงเวลาครบท่านประธานฯ ครับ ที่ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องถามย้ำอีกเป็นกระทู้คว่นถึงท่านรัฐมนตรีว่าขณะนี้เงื่อนไขเวลาที่บัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญนั้น ผ่านพ้นไปแล้ว-----

และเสียค่างจริง ๆ ที่กระทู้ควานนี้มาเข้าไปนิดหนึ่ง เดิมผมหวังว่าจะมาก่อนเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นการเปิดเทอมแรกของปีการศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องต้องกันว่าเราจะได้นำเอาสิ่งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก็ดี บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็ดี มาบังคับใช้ให้เป็นจริงเป็นจัง ท่านประธานฯ ครับ ยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งครับ ที่สมาชิกรัฐสภาเราได้แก้ไขเพิ่มเติมไปค่อนข้างดีมาก และผู้แทนฯ ก็เห็นด้วยแล้วก็บังคับใช้แล้วก็คือ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับครับ สาเหตุที่ผมต้องพูดถึงกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ เพราะเป็นกฎหมายที่สำคัญมาก ~~เพราะ~~ เป็นกฎหมายที่เอาโทษผู้ปกครองที่ไม่ส่งเด็กเข้าเรียนหนังสือ ถามว่าคนที่ไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยมากที่จะส่งลูกหลานเข้าเรียนหนังสือคือใครครับ ก็คือพ่อแม่ที่ยากจน พ่อแม่ที่เร่รอน พ่อแม่ที่ต้องเคลื่อนย้ายตัวเองไปตามแรงงานที่มีอยู่ เช่น ตามชุมชนแหล่งก่อสร้าง ไปกรีดยางแถวทางใต้ ไปตัดอ้อยแถวเขตตะวันตกคือจังหวัดกาญจนบุรี อย่างนี้เป็นต้น พ่อแม่เหล่านี้ถ้าไม่ได้ส่งลูกเข้าเรียนหนังสือจะต้องถูกปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท นี่เป็นสาระที่เขาบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ผมก็เกรงมากจริง ๆ ว่านอกจากว่ารัฐจะจัดอย่างไม่ทั่วถึงแล้วยังจะไปจับพ่อแม่มาปรับด้วย ฉะนั้นผมคิดว่ากระทู้จำเป็นจะต้องถามให้มาก ๆ เลยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในเบื้องต้นผมขออนุญาตท่านประธานฯ ถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ซึ่งท่านกรรมาธิการที่มากตอบกระทู้ทุกครั้งที่ผมถามในเรื่องแบบนี้ โดยไม่รู้ลึกเปื้อนหนาย เพราะผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทั้งเร่ง ทั้งรุก ร่วมกันทั้ง ๒ ฝ่าย คำถามที่ผมตั้งกระทู้ถาม ท่านประธานฯ ที่เคารพ เป็นกระทู้ที่ตั้งถามไว้โดยเนื้อหาชัดเจนค่อนข้างมากก็คือ

ประเด็นที่ ๑ รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการใดในการส่งเสริมและสนับสนุนเป็นพิเศษ อันนี้เป็นการลือคำในรัฐธรรมนูญเลยครับ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เด็กด้อยโอกาสได้เข้าถึงบริการการศึกษาอย่างกว้างขวาง ประเด็นคำถาม คือให้เขาเข้าถึงบริการที่รัฐมีอยู่นี้ได้อย่างไร นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผมสนใจมากที่อยากจะรู้ว่ารัฐบาลได้กำหนดรายละเอียดสนับสนุนในเชิงงบประมาณเป็นพิเศษอย่างไรบ้างสำหรับเด็กกลุ่มนี้ ทั้งเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส งบประมาณที่จัดไว้นี้อยากจะเรียนถามต่อไปว่ามีแนวปฏิบัติอย่างไรที่ให้

ทั่วถึงและเป็นธรรมด้วย ถ้าท่านรัฐมนตรีมีเวลาน้อย ผมขอให้ท่านตอบเฉพาะเด็กค้อย โอกาสก็ได้ครับ โดยไม่ต้องตอบเด็กพิการ เพราะผมทราบว่าเด็กพิการได้มีระเบียบ กระทรวงออกมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ไปแล้วที่จะรองรับเด็กกลุ่มนั้น แต่เด็กค้อยโอกาสเท่าที่ผมทราบยังไม่มี ถ้าท่านจะใช้เวลาเรื่องเด็กค้อยโอกาสทั่วไปนี่จะเป็นประโยชน์มาก เพราะเด็กค้อยโอกาส ขณะนี้ตัวเลขประมาณ ๕ ล้านคน แต่ไม่มีโอกาสหรือมีสิทธิรับการศึกษาประมาณ ๑ ล้านคน ตามตัวเลขที่กรมการศึกษาที่ผมไปศึกษามากก็ขอเรียนถามในเบื้องต้นแค่นี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้มาตอบกระทู้ของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดังนี้ค่ะ

ในเรื่องของการจัดการศึกษาเพื่อผู้พิการและผู้ค้อยโอกาสนั้น กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้นิ่งนอนใจและได้ดูแลมาตลอด ในช่วงก่อนที่จะเข้าสู่โครงสร้างใหม่ ก่อนที่กฎหมาย พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม นั้นก่อนหน้านี้นหน่วยงานหรือเจ้าภาพที่ดูแลการจัดการศึกษาสำหรับ ๒ กลุ่มนี้ก็คือคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาเพื่อผู้พิการและผู้ค้อยโอกาสก็ได้มีการประชุมกันต่อเนื่องเพื่อที่จะทำงานทั้งในเชิงรุกแล้วก็ติดตามงานดังที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาเอ่ยถึงเจตนารมณ์ สำหรับผลงานของการทำงานในชุดนี้ก็ได้ผลักดันให้มีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตรา ๑๐ วรรคสาม และมาตรา ๖๐ (๓) ไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกฎกระทรวงนี้ก็ทำให้เด็กพิการสามารถที่จะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดทางการศึกษา ซึ่งดิฉันก็จะรายงานในลำดับต่อไป นอกจากนี้มีคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาคคนพิการและผู้ค้อยโอกาสที่จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปแล้ว โดยที่ตระหนักว่าผู้พิการนั้นมีลักษณะเฉพาะซึ่งอาจจะไม่สามารถ

ที่จะใช้หลักสูตรธรรมดาได้ หลักสูตรนั้นจะต้องมีความยืดหยุ่น สำหรับในแง่ของ
หลักสูตรนั้นได้ดำเนินการไปดังนี้ กล่าวคือคณะอนุกรรมการได้จัดทำ ๓ ประเด็น
ประเด็นแรก ก็คือได้จัดทำคู่มือแนะนำครูให้ปรับหลักสูตรให้เหมาะสม
สำหรับเด็กพิการที่เรียนร่วมให้ครูได้รู้จักการวัดผล ให้รู้จักการจัดการศึกษาให้ยืดหยุ่น
บัดนี้เสร็จแล้ว แล้วก็อยู่ในกระบวนการของการจัดพิมพ์เพื่อที่จะเผยแพร่ต่อครูทั่วประเทศ
ต่อไป

- ๕/๑

จุดที่ ๒ ที่ได้จัดทำก็คือ จัดทำสาระหลักสูตรสำหรับเด็กพิการ โดยเฉพาะ
อย่างเช่นเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น

จุดที่ ๓ ก็คือ ได้ปรับปรุงให้มีหนังสือที่มีเนื้อหาสำหรับคนพิการ สำหรับ
เด็กทั่วไป เพื่อให้เด็กทั่วไปนั้น ได้มีเจตคติที่เหมาะสม ถูกต้อง สำหรับผู้พิการช่วงชั้นต่าง ๆ
ขณะนี้ก็อยู่ในขั้นตอนของการจัดพิมพ์เช่นกัน เชื่อว่าทั้ง ๓ สิ่งนี้จะประ โยชน์ต่อการ
จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่เรียนร่วม และเด็กที่เรียนร่วมในแง่ของหลักสูตร เพราะว่าจะทำให้
เข้าใจทั้งระบบ ทั้งเนื้อหาสาระ แล้วก็ทั้งการวัดผล ประเมินผล กระบวนการจัดการศึกษา
แล้วก็การปรับปรุงเจตคติของเด็กทั่วไป ซึ่งตรงนี้ก็สอดคล้องกับสิ่งที่คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนนั้นปรารถนาที่จะเห็น ในแง่ของโครงสร้างหลังจากที่กระทรวงได้เข้าสู่
โครงสร้างใหม่ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว ตลอดจนคณะกรรมการปฏิรูป
การศึกษาเพื่อผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสก็สลายไป มาปรากฏเป็นรูปของสำนักส่งเสริม
การศึกษาพิเศษ ซึ่งตรงนี้จะดูแลจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ แล้วก็ผู้ด้อยโอกาสไปด้วย แต่ว่า
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่ดูแลสำหรับเด็กด้อยโอกาสนั้นจะอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา
ในขณะที่โรงเรียนสำหรับผู้พิการ โดยเฉพาะนั้นมีอยู่ ๔๒ โรง ตลอดจนศูนย์การศึกษาพิเศษ
๗๖ แห่งทั่วประเทศนั้นอยู่ในสังกัด อยู่ในความดูแลของสำนักส่งเสริมการศึกษาพิเศษ
โดยที่เห็นว่าในระหว่างที่เขตพื้นที่การศึกษา ๑๗๕ เขตนั้นเพิ่งจัดตั้ง คงจะยังไม่มี
ประสบการณ์โดยตรงที่จะจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ จึงให้โรงเรียนเหล่านี้อยู่ในความดูแล
ของส่วนกลาง ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปก่อน จนกว่าเขตพื้นที่
การศึกษาจะมีความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ๗๖ แห่งนี้จะช่วยดูแลให้เด็กทั่ว ๆ ไป
ในโรงเรียน ๓ - ๔ หมื่นโรงนั้นสามารถที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีคุณภาพ
ส่วนโรงเรียนสำหรับคนพิการ ๔๒ แห่งนั้น ก็จะเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งในเขต
จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรากฏว่าเมื่อไปสำรวจ เป็นเขตเดียว เขตการศึกษาเดิม นั่นก็คือ
๑๒ เขตนั้น เขตนี้เป็นเขตเดียวที่ยังไม่มีโรงเรียนสำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ ดังนั้น
ทางรัฐบาลก็ได้ทำแผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเขตนี้เป็นพิเศษ โดยตั้งให้เป็นเขต
การศึกษาพิเศษ ไม่ใช่เป็นเขตที่เป็นอภิสิทธิ์ แต่เป็นเขตที่จะมีระบบการบริหารจัดการอย่างมี
ประสิทธิภาพ ให้มีคณะกรรมการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อที่จะดูแลการศึกษา
ทั้งระบบ โดยให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน แล้วก็จะมีองค์ประกอบที่มีสัดส่วนของ

ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ตัวแทนจากอาชีวศึกษา ตัวแทนจากอุดมศึกษา ตัวแทนจากภาคเอกชน ประชาชนผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วก็หอการค้าสภาอุตสาหกรรม เป็นต้น เราจะจัดตั้งโรงเรียนสำหรับคนตาบอดขึ้นในจังหวัดยะลา โดยใช้อาคารสถานที่ที่มีอยู่แล้ว นั่นคือที่ศูนย์การศึกษาพิเศษในจังหวัดยะลา แล้วก็จัดตั้งโรงเรียนสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญาที่จังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีผู้บริจาคที่ดินให้เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ได้ของบกลางสำหรับปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ เพื่อดำเนินการต่อไป แต่ในส่วนของเด็กค้อยโอกาสนั้น ได้ให้นโยบายไปกับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาว่า ท่านมีภาระที่จะต้องเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับเด็กพิการ เด็กค้อยโอกาส เพื่อที่จะให้เด็กเหล่านี้ได้รับการศึกษาที่ครบถ้วน โดยเฉพาะให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาภาคบังคับ เด็กส่วนใดที่ออกกลางคัน เด็กกลุ่มใดที่ไม่สามารถที่จะเรียนได้อย่างมีคุณภาพ นั่นก็คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นสำหรับกลุ่มผู้ค้อยโอกาสนั้น ก็ขอให้เก็บข้อมูลเพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขได้อย่างทันท่วงที และสิ่งนี้จะประกอบการประเมินสำหรับผู้ที่จะยังเป็นผู้รักษาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาในระยะที่ พ.ร.บ. ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษามีผลบังคับใช้ และเกิดมี ก.ขศ. ตลอดจน อ.ขศ. แล้วก็จะต้องมีการสรรหา-----

สิ่งที่รักษาการผู้อำนวยการเขตพื้นที่ได้ดำเนินการไปในส่วนที่เกี่ยวกับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
 ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งว่าได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีคุณภาพ
 หรือไม่ สำหรับสำนักส่งเสริมการศึกษาพิเศษที่ดิฉันได้กราบเรียนไปเป็นสำนักหนึ่งใน ๑๐
 สำนักของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีอยู่ ๕ กลุ่ม และกลุ่มที่สำคัญ
 กลุ่มหนึ่งก็คือศูนย์กระจายสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งจะทำหน้าที่ที่จะทำให้โรงเรียน
 ต่าง ๆ ซึ่งยังไม่มีความพร้อม เพราะว่ามีสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับผู้พิการนั้นค่อนข้างที่จะแพง
 ดังนั้นศูนย์กระจายสื่อจะเป็นศูนย์ที่จัดระบบให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้มายืมสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเป็นเครื่องพิมพ์ดีดอักษรเบรลล์ เครื่องช่วยฟังสำหรับผู้หูหนวก แล้วก็ในสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้
 นั้นปรากฏว่าทางรัฐบาลก็ได้จัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับผู้พิการ โดยได้รับเงินอุดหนุนจากกองสลากเป็นเงินจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท
 ในเรื่องของ ๒๐๐ ล้านบาท นี้ก็ได้มีแผนการใช้งบประมาณเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมแล้วก็มีระบบตรวจสอบ
 ในขั้นต้นนี้ได้จัดให้มีคู่มือสำหรับเด็กพิการคนละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งจะใช้ระบบคู่มือเพื่อที่จะจัดสรรให้แก่ผู้พิการทั่วประเทศในกลุ่มแรกในภาคเรียนที่ ๒ นี้จะได้รับ
 ๕,๐๐๐ คน ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนของการทดลอง เพราะว่าคู่มือก็ยังเป็นสิ่งที่ใหม่ หากได้ผลดีนั้นนอกจากจะขยายผลในภาคเรียนที่ ๑ ของปีการศึกษา ๒๕๔๖ แล้ว ก็จะขยายผลไปสู่
 เด็กทั่วไปที่ได้รับเงินอุดหนุนทางการศึกษาด้วย โดยที่เด็กพิการก็จะได้รับคู่มือ ๒,๐๐๐ บาท เพื่อที่จะไปแลกเปลี่ยน
 เช่น ไม้เท้า หรือสิ่งอื่น ๆ แล้วก็แลกเปลี่ยนเพื่อที่จะดำเนินการปรับพฤติกรรม เช่น การพูด หรือกิจกรรมบำบัด เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้มีเครือข่าย
 มหาวิทยาลัย ๕ มหาวิทยาลัยที่จะช่วยดูแลในเรื่องนี้ ก็คือมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหิดล
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น แล้วก็มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ~~วิโรฒ~~ ซึ่งจะทำให้ ๕ มหาวิทยาลัยนี้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ แล้วก็ในระยะต่อไปนั้นก็จะขยายผลต่อไปอีกให้ครอบคลุมมหาวิทยาลัยมากขึ้น ดิฉันได้กล่าวถึง
 สื่อ ได้กล่าวถึงอุปกรณ์ ได้กล่าวถึงโครงสร้างคร่าว ๆ แล้ว ในเรื่องของครูก็เป็นเรื่องสำคัญ มีโครงการที่จะพัฒนาครู ผู้ปกครองและนักวิชาชีพให้เข้าใจลักษณะของการจัดการศึกษา
 สำหรับเด็กพิการทั้งเรียนร่วมและเรียนรวม โดยขณะนี้กำลังเตรียมการที่จะอบรมครูโดยใช้

หลักสูตรระยะสั้น ๑๕ วัน แล้วก็สำหรับหลักสูตรปริญญาโทระยะยาวก็จะดำเนินการต่อไป ด้วย สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็กผู้ด้อยโอกาสนั้น นอกเหนือจากการจัดให้มีกองทุนกู้ยืมทางการศึกษาแล้ว ขณะนี้รัฐบาลก็มีแผนการที่จะ จัดการศึกษาโดยร่วมกับกระทรวงยุติธรรม เพื่อที่จะทำให้เด็กที่อยู่ในสถานพินิจนั้น ได้รับ การศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการทำแผนงานแล้วก็การเตรียมการ งบประมาณ ซึ่งเชื่อว่าการดำเนินการเช่นนี้จะทำให้เด็กจำนวนมากที่เข้าไปอยู่ใน สถานพินิจนั้นมีสภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนได้รับการจัดการศึกษาที่ถูกต้องในเชิงรุก โดยที่เราจะจัดให้มีคณะทำงานที่รุกเข้าไปในสถานพินิจ นอกจากนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ก็ได้ให้นโยบายกับกระทรวงศึกษาธิการว่า ขอให้พิจารณาโครงการการจัดให้มีทุนการศึกษา สำหรับเด็กที่มีฐานะยากจนและเด็กด้อยโอกาสโดยทั่วไป ขณะนี้สัปดาห์นี้ก็อยู่ในขั้นตอน ของการเตรียมการ กล่าวคือท่านขอให้เงินจากกองสลากที่เป็นเลข ๒ ตัว ๓ ตัว ^{นั้น} ทั้งหมด นั้นนำมาจัดสรรทุนการศึกษาให้เด็กด้อยโอกาสที่มีฐานะยากจนหรืออื่น ๆ ทั้งนี้เรียงความจะ มีชื่อว่า ชีวิตและความฝันของฉัน -----

รูปแบบก็คือเราจะมีแบบฟอร์มเพื่อที่จะให้เด็กเขียนเรียงความเข้ามา โดยให้กรอกบัตรประชาชน ให้กรอกบัตรประชาชนของพ่อแม่ แล้วก็ระบุว่าพ่อแม่มีรายได้เท่าใด มีเด็กที่อยู่ในความอุปการะเท่าใด เรื่องของเรียงความนี้จะมีคณะกรรมการ ๒ ระดับ ระดับชาติ จะมีท่านรองนายกฯ จาตุรนต์ เป็นประธาน เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนผู้ที่ทำงานทางด้านเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเข้ามาเป็นคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความโปร่งใส และความมั่นใจว่าสิ่งนี้ทำเพื่อประโยชน์ของเด็กด้วยโอกาสโดยเฉพาะ ในระดับกระทรวงนั้นก็จะมีคณะกรรมการซึ่งดิฉันเป็นประธาน แล้วก็มีการปลัดฯ ตลอดจนตัวแทนจากทุกองค์กรหลัก นั่นก็คือทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อที่จะให้ทุนการศึกษานั้นครอบคลุมเด็กทุกระดับ ทุกประเภท แล้วก็จะมีคณะกรรมการกลั่นกรองเรียงความ ซึ่งจะให้นักเรียนระดับมัธยมปลาย และนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครนั้นเป็นผู้ที่ช่วยอ่านเรียงความเพื่อที่จะให้เด็กเหล่านี้ได้รับเรื่องราวได้ประจักษ์ถึงความทุกข์ยากของเด็กด้วยโอกาสและเพื่อนร่วมชาติ ในแง่ของงบประมาณเพิ่มเติมนั้นคิดว่าทุนการศึกษาสำหรับเด็กด้วยโอกาสเหล่านี้จะมีไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ควรจะเริ่มดำเนินการได้ในภาคเรียนที่ ๒ นี้ สัปดาห์นี้ก็อยู่ในขั้นตอนของการกำหนดรูปแบบวิธีการ กระบวนการ แล้วก็ทุนการศึกษานั้นคิดว่าคงจะเน้นที่ระดับมัธยมปลาย เนื่องจากว่าหากว่าเด็กเหล่านี้ไม่ได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนทางการศึกษา ทุนการศึกษาเหล่านี้ที่มาจากเงินสลากพิเศษนั้นน่าจะช่วยได้ นอกเหนือจากนี้ที่จัดทำโดยปกติก็คือการจัดสรรงบประมาณ โดยกำหนดเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวของผู้พิการและผู้ด้วยโอกาส นอกเหนือจากงบปกติ ซึ่งดิฉันคงไม่เข้าไปในรายละเอียดแล้ว สำหรับเด็กด้วยโอกาสและเด็กยากจนที่อยู่ประจำในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นั้นได้รับการจัดสรร เงินอุดหนุน ๖,๔๐๐ บาทต่อคนต่อปี สำหรับเด็กยากจนในโรงเรียนทั่วไปนั้นจัดให้ ๑,๕๖๐ บาทต่อคนต่อปี เด็กพิการเรียนร่วมนั้นในระดับประถมได้รับ ๑,๔๐๐ บาทต่อคนต่อปี ส่วนในระดับมัธยมนั้นเด็กด้วยโอกาสที่เรียนอยู่ในโรงเรียนประจำนั้นได้รับ ๑๒,๖๐๐ บาทต่อคนต่อปี เด็กด้วยโอกาสไปกลับในระดับมัธยมได้รับ ๔,๑๔๐ บาทต่อคนต่อปี ส่วนเด็กพิการที่อยู่ประจำนั้น ได้รับ

๑๓,๐๒๐ บาทต่อคนต่อปี เด็กพิการไปกลับได้รับ ๔,๑๕๐ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งตรงนี้อยู่ในระหว่างการทำแผนบูรณาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วก็กำลังอยู่ในช่วงของการปรับเงินอุดหนุนให้เหมาะสม โดยจะจัดให้กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลนั้น ได้รับงบประมาณไม่เท่ากัน แล้วก็คำนึงถึง โรงเรียนที่อยู่ห่างไกล เพื่อที่จะให้โรงเรียนที่อยู่ห่างไกล และ โรงเรียนขนาดเล็กซึ่งต้นทุนสูง ได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนนั้นเพิ่มขึ้น ในส่วนของสายอาชีพนั้นก็ได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนที่แตกต่างกัน ซึ่งมีจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ตรงนี้ก็เป็นที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโดยคร่าว ๆ ดิฉันก็น้อมรับข้อสังเกตและข้อห่วงใยของท่านสมาชิกวุฒิสภามาดำเนินการซึ่งหากท่านสมาชิกวุฒิสภามีข้อเสนออื่นใดเพิ่มเติม ดิฉันยินดีที่จะน้อมรับแล้วก็นำไปให้หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการนั้นรับทำโดยให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด ขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ถามซ้ำครั้งที่ ๑ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับที่ทำให้
หลายคำถามที่ได้^{ใส่}ค้างคาใจกระจ่างขึ้นพอสมควร กระนั้นก็ตามผมคิดว่ามีประเด็นย่อย
๒ ประเด็น ที่ขออนุญาตที่จะพูดถึงสักเล็กน้อยหลังจากนั้นผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ
เสนออะไรบางอย่างไปถึงท่านรัฐมนตรีนะครับ ย่อยย่อย ๒ ประการที่ผมคิดว่าจำเป็นต้อง
อธิบายเพื่อความเข้าใจในเบื้องต้นก็คือว่า เมื่อสักครู່ท่านรัฐมนตรีพูดว่าได้มีการทำ
ข้อตกลงระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงยุติธรรมในการจะดูแลเด็กสถานพินิจ
ก็อยากจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบในเบื้องต้นว่า ขณะนี้สิ่งที่เคยทำมาในสถานพินิจถูก
ยกเลิกเดิมเขาให้ กศน. เข้าไปจัด แต่หลังจากพอเราทำเรื่องเขตพื้นที่ขึ้นมาปรากฏว่า กศน.
ไม่ได้เข้าไปจัด อันนี้สิ่งที่พูดเข้านี้ยืนยันได้ เพราะว่าท่านอธิบดีวันชัยซึ่งดูแลกรมคุ้มครองฯ
กรมสถานพินิจบอกเองว่า ขณะนี้ กศน. ไม่ได้เข้าไปสอนเด็กเลยแม้แต่จังหวัดเดียว ซึ่งผม
คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนในเบื้องต้นว่า ทำให้เด็กเหล่านั้นสูญเสียโอกาส ข้อตกลง
ท่านตกลงไปเถอะ แต่ว่าสิ่งที่เคยทำอยู่ต้องไม่ยกเลิก นี่ประเด็นที่ ๑ ที่อยากจะขอฝากใน
เบื้องต้น

ประเด็นที่ ๒ เรื่องทุนการศึกษาที่ได้จากเงินหวย หวยบนดิน ๒ ตัว ๓ ตัว
ที่จะไปให้ทุนการศึกษากับเด็ก ในหลักการนี้ผมเห็นด้วยครับว่า จำเป็นจะต้องกระจายสิ่งที่
ได้จากหวยไปสู่ทุนการศึกษาสำหรับเด็ก แต่สิ่งที่อยากจะฝากเป็นข้อคิดสักเล็กน้อยก็คือว่า
การให้เด็กเขียนอะไรลงไปเพื่อมาขอทุนนี้ ในเรื่องข้อมูลพื้นฐานผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี
เขียนเถอะครับว่า ตัวเองชื่ออะไร พ่อแม่คือใครทำงานอะไรเขียนได้ แต่สิ่งที่ให้เด็กพรรณนา
ถึงความทุกข์ตัวเอง ผมว่าควรจะยกเว้นที่ไม่ควรจะให้เด็กเขียน เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ซ้ำเติมชีวิต
ที่เขาลำบากมาอยู่แล้ว เพียงดูพ่อแม่ว่ามีอาชีพเท่าไรก็รู้แล้วว่าทุกข์ยาก อยากให้แปลงสภาพ
การเขียนให้เป็นการเขียนเรื่องความฝันในทางการศึกษาของเด็กเสียมากกว่าในเชิงจินตนาการ
จะเป็นประโยชน์กว่าให้เด็กเขียนเรื่องความทุกข์ยากตัวเอง ผมคิดว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควร
เป็นอย่างยิ่ง นี่เป็น ๒ ข้อแรก ๆ ที่ผมคิดว่าขออนุญาตเสริมเติมแต่งให้เต็มสักเล็กน้อย กระนั้น
ก็ตามท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการน่าจะดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับเด็ก

ด้วยโอกาส วงเล็บนะครับ (ไม่เกี่ยวกับเด็กพิการ) เพราะเด็กพิการท่านรัฐมนตรีตอบได้ชัดเจนมาก แล้วผมคิดว่าเป็นลู่วางที่ถูกต้องแล้ว และก็ดำเนินการได้ค่อนข้างดี แต่ภาพเด็กด้วยโอกาส ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาเด็กด้วยโอกาสของวุฒิสภาได้พิจารณาจบแล้วนะครับอยู่ในเล่มนี้ เดี่ยวสักครู่ผมจะมอบท่านรัฐมนตรีเป็นเรื่องของการพิจารณาศึกษามาตรการ ในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กด้วยโอกาส เราจำแนกกลุ่มเด็กด้วยโอกาสเป็น ๑๒ กลุ่มด้วยกัน ท่านรัฐมนตรีทำชัดเจนมากในกลุ่มที่ ๑ ก็คือกลุ่มเด็กพิการ อันนี้ค่อนข้างชัดเจน แต่อีก ๑๑ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเด็กกำพร้าเด็กที่ถูกใช้แรงงาน เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เด็กเร่ร่อน เด็กถูกทำร้ายทารุณ เด็กชนกลุ่มน้อย เด็กที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นสถานการณ์ที่ผมคิดว่าในเชิงตัวเลขเหมือนที่ผมได้เรียนไปแล้วว่าประมาณ ๑ ล้านคนที่ เป็นในเชิงสถิติเป็นสิ่งที่ผมไม่ค่อยอยากจะให้เราไปใช้เวลาในการหาตัวเลขมากนัก เพราะทำให้เราละเอียดหรือล้มมาตรการที่เราคิดจะดำเนินการ ไปเสีย อย่างไรก็ตาม ผมยกข้อเสนอที่ผมอยากจะเสนอในเวลาอันสั้นตรงนี้สัก ๕ - ๖ ข้อสั้น ๆ ที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้วยโอกาส

ข้อเสนอข้อที่ ๑ ผมคิดว่าอย่างไรเสียกระทรวงศึกษาธิการต้องประกาศนโยบายอีกครั้งให้ชัดเจนว่า เด็กทุกคนในประเทศไทยต้องได้เรียนหนังสือ อยากเรียนต้องได้เรียน ผมคิดว่าต้องเน้นย้ำ เพราะผมคิดว่าขณะนี้อยากเรียนเรียนยากเหลือเกิน โดยเฉพาะเด็กด้วยโอกาส นโยบายต้องประกาศชัดเจน ซึ่งรัฐมนตรีพูดชัดแล้วว่าให้เขตพื้นที่เข้าไปสำรวจว่าเด็กด้วยโอกาสในพื้นที่มีอย่างไร แล้วก็ดูแลเขา แล้วจะพิจารณาความดีความชอบว่าจะเป็น ผอ. ที่ถาวรต่อไปหรือไม่ สิ่งนี้ผมคิดว่า นอกจากประกาศนโยบายให้ชัดเจนแล้วนะครับ ผมว่าขณะนี้ในโรงเรียนได้แบ่งเป็นเขตพื้นที่จริง เมื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่จริงสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้เลยก็คือเขตพื้นที่ต้องมีความชัดเจนว่าเด็กทุกคนในเขตพื้นที่จะต้องไม่รอดทुरอดตา แต่เดิมเราใช้โรงเรียนเป็นฐาน ก็อาจจะบอกว่าโรงเรียนนี้ห่างไป ๑ กิโลเมตร ต้องไม่มีเด็กด้วยโอกาส อีกโรงเรียนหนึ่งบอกว่ารัศมี ๑ กิโลเมตร ต้องไม่มีเด็กด้วยโอกาส แต่ก็ยังมีช่องว่างอยู่ แต่ถ้าเราเป็นเขตพื้นที่ทั้งเขต ผมคิดว่าต้องชัดเจนมากกว่า ในเขตพื้นที่ที่ ผอ. ดูแลอยู่เด็กทุกคนต้องเข้าโรงเรียนต้องเป็นมาตรการที่ชัดเจนครับ หน้าที่ ผอ. จะต้องรับผิดชอบให้หมดว่าในเขตพื้นที่ใดที่มี ผอ. อยู่ ต้องรับผิดชอบว่าเด็กทุกคนในเขตพื้นที่นั้นต้องเข้าถึงบริการของการศึกษา จะเป็นการศึกษาแบบในระบบหรือนอกระบบก็ไม่เป็นไร

ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จะต้องประกาศให้ชัดเจน นี่ถามว่าจะทำอย่างไรได้ยังไง ผมเคยยกตัวอย่างในห้องประชุมแห่งนี้บ่อยครั้งมาก ยกจนกระทั่งผมเองก็เบื่อ นะครับ แต่ผมจะต้องยกซ้ำครับ เพราะผมเข้าใจว่ามีหลายท่านที่รับฟังการถ่ายทอดครั้งนี้อยู่ ผมยกตัวอย่าง โรงเรียนแห่งหนึ่งเสมอ เดียวนี้ผมก็เพิ่งไปดูมาก่อนที่กระซู่จะถามท่าน โรงเรียนประชาธิปไตย ไม่ใช่พรรค นะครับ โรงเรียนประชาธิปไตยตั้งอยู่ริมคลองรังสิตใกล้ ๆ แค่นี้ ตอนเช้าเมื่อวันอาทิตย์สัปดาห์ที่แล้ว ไปยืนดูครูก็มายืนเป็นปกติที่หน้าโรงเรียนเพื่อให้เด็กทุกคนที่มาถึงโรงเรียน ครูก็รับจากพ่อแม่หรือรับตัวเด็กเข้าไปโรงเรียน แต่ฝั่งตรงข้ามเป็นสลัมตลอดแนวเลยครับ เด็กเข็นรถ เด็กเข็นขยะ ผมไม่เห็นครูเหล่านั้นมองเด็กเหล่านั้นเลย ตัวเลขมีเป็นพันคน นะครับ ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ-----

ผมบอกว่าเป็นตัวอย่างที่ชัดมากกว่า มาตรการครูของเรากระเดียดจะตั้งรับหน้าโรงเรียนให้เราที่เป็นพ่อแม่จูงลูกไปหา ไปสมัครแล้วเข้าเรียน แต่เราไม่มีมาตรการเชิงรุกไปหาเด็ก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างไรเสียต้องชัดเจนว่าเขตพื้นที่ที่ต้องรุกไปหาเด็กครับ ในเขตพื้นที่จะมีเด็กตกหล่นไม่ได้ และนี่เป็นคุณสมบัติประการหนึ่งที่สำคัญมากในเชิงสถิติของเด็ก หลังไหลเข้าโรงเรียน ที่นี้ถามว่าเขตพื้นที่ทำงานตามลำพังไหวไหม ผมก็ยอมรับว่าไม่ไหว ก็ต้องให้คนอื่นไปช่วยหา ล่าสุดผมทำโครงการนำร่องเรียนท่านรัฐมนตรีเลย เดี่ยวชวนท่านไปดูก็ได้ที่ข้างสะพานทางควนสายแจ้จ๊วนะ มีสลัมเล็ก ๆ สัก ๔๐ - ๕๐ แห่งตลอดแนว ก็ให้เจ้าหน้าที่ไปสำรวจหมดเลยว่ามีเด็กตั้งแต่วัยที่จะเข้าโรงเรียนกี่คน แห่งหนึ่ง ๑๐ กว่าคนแล้วรวมทั้งสิ้นหลายร้อยคนในละแวกนั้น เหมือนที่ทำงานกระทั่งพ่อแม่ยอมให้เด็กเข้าโรงเรียนก็จูงเข้าโรงเรียน สิ่งที่เราไม่ได้เจอทุนการศึกษาเหมือนท่านพูดเลยนะครับ เจอค่าเก็บสารพัดเลยครับ ค่าโน่น ค่านี้นี้ ค่าโน่น ค่านี้นี้ เฉลี่ยตกคนหนึ่ง ๘๐๐ กว่าบาท สบข. นะครับ ๘๐๐ กว่าบาท ถ้าเข้าโรงเรียน สบข. ๑,๒๐๐ กว่าบาท ที่ต้องเสียนะครับ นี่เรียนฟรีนะครับ ตาม พ.ร.บ. ว่าเรียนฟรีแต่เสีย ๑,๒๐๐ กว่าบาททุกคน มูลนิธิควักเงินหลายหมื่นบาท คุรุประทศก็ควักเงินหลายหมื่นบาท เท่าที่ผมดูตัวเลขจากองค์กรต่าง ๆ ที่พาเด็กยากจนไปเรียนนะครับ ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ไปหาเด็กให้พาเด็กเข้าโรงเรียน เสียเงินหมดครับ พอผมร้องเป็นข่าวขึ้นมา ผอ. มาถึงบอกให้ทุนเด็กทุกคนได้หมดเลย ผมก็ไม่เข้าใจว่าอะไรเกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ เราพาเด็กยากจนไปเรียนหนังสือถูกเก็บสตางค์ แต่พอเราบอกเป็นข่าวขึ้นมาให้ทุนให้หมดทุกคน ผมว่านี่คือปัญหาจริง ๆ ครับ ฉะนั้นเหมือนนโยบายชัดเจนว่าเด็กทุกคนต้องได้เรียน คนอื่นพาไปเรียนต้องรับหมดครับ ต้องขอบคุณเราด้วยซ้ำไปที่พาเด็กไปนี่มาเก็บสตางค์เราด้วย ผมว่านี่เป็นประเด็นปัญหาจริง ๆ ในข้อเท็จจริง ในเรื่องหลักการผมเห็นด้วยกับท่าน แต่ในข้อเท็จจริงเป็นปัญหา เพราะทุนที่มีไปไม่ถึงหรอก จะไปถึงเมื่อมีข่าวและเมื่อรัฐมนตรีทราบข่าวก็ไปได้ทุนแต่จริง ๆ เมื่อคนพาเด็กไปเรียนก็รู้มาจากสลัมจะมีสตางค์ที่ไหน พ่อแม่เก็บขยะทุกวัน วันหนึ่ง ๓๐ บาทยังไม่ได้เลย อันนี้คือตัวอย่างว่าเมื่อจะรุกเข้าไป เมื่อคนอื่นร่วมเข้าไปรุกต้องรับเด็กทุกคนครับ และน้องรับเขามาเรียนด้วย ไม่ใช่ไปเก็บสตางค์เขา เก็บสตางค์เขาไม่มีทางที่จะได้เรียนหนังสือ เด็กพวกนี้ไม่มีทางได้เรียนเลยนะครับ แค่อือเสื้อผ้าก็ไม่ได้

เรียนแล้ว นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๒ ที่ผมคิดว่า นอกจากนโยบายชัดเจนแล้วต้องเน้นการรุกและให้คนอื่นมาร่วมพาไปและก็รับเด็กทุกคน ประการถัดมาผมคิดว่าคำคำนี้ผมพูดบ่อย คือคำว่า ไม่มีรอบไม่มีรุ่น เพราะเราเจอเด็กทุกวัน เราไม่ได้เจอเด็กเดือน พฤษภาคม ตอนเปิดกระทอมที่ไหนละครับ เด็กที่พ่อแม่พอจะมีรายได้เขาก็จะส่งจดหมายมาว่าลูกท่านเข้าเกณฑ์ถึงเวลาให้พาไปเรียน แต่เด็กยากจนไม่มีทางครับ ผมอาจจะไปเจอเดือนกรกฎาคม หรือพฤษภาคมผมอาจจะเจอก็ได้ ผมพาเขาไปเรียน ไม่รับครับ บอกต้องไปเรียนเทอมหน้าหรือปีหน้า เด็กพวกนี้ก็แว้งไปอีก ถามว่าสิ่งที่เขาแว้งไปเขาอาจจะไปขายตัวไปถูกทำร้าย พาไปเร่ร่อนหาตัวไปใครจะรับผิดชอบ ฉะนั้นต้องไม่มีรอบไม่มีรุ่นเจอเมื่อไรเข้าเรียนได้เมื่อนั้น และที่ตกลงว่าเมื่อนั้นคือ กสน. ครับ การศึกษานอกระบบท่านประธานฯ ครับ การศึกษานอกระบบต้องนอกระบบนะ แต่กลับใช้วิธีการจัดการศึกษาแบบในระบบ ก็คือเมื่อเจอต้องไปเข้าสมัครตอนเขาครับ เช่น เขาครับ ๑ - ๑๐ ตุลาคม ถ้าเจอช่วงก่อนนั้นไม่รับครับ ผมว่าตกลงนี้ การศึกษานอกระบบนะ ต้องไปตามระบบที่วางไว้ ฉะนั้นคำว่าไม่มีรอบไม่มีรุ่นต้องเอามาใช้จริง ๆ จัง ๆ ครับ เจอเด็กเมื่อไรส่งมา เรียนไม่ทันเพื่อนเรียนซ้ำก็ได้ ขอให้รับเอาไว้ก่อน นี่เป็นประเด็นที่ ๓ ที่ผมคิดว่า เป็นข้อเสนอ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ประเด็นที่ ๔ เป็นข้อสุดท้ายครับที่อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีจริง ๆ ก็คือ ขณะนี้ต้องยอมรับว่าสถานการณ์ในสังคมไทยครอบครัวอ่อนแอมาก ไม่ต้องพูดถึง ร้านเกมส์ที่เด็กออกไปจากโรงเรียนนะครับ ครอบครัวอ่อนแอมาก ครอบครัว ผจญปัญหาเด็กถูกระทบกระแทงมาก เราก็อยากจะหาสถานที่ที่สามารถรองรับเด็ก เหล่านี้ได้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการมีองค์กรที่ดีมาก เราต้องชมคือศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์ดีมากยกนิ้วให้เลย ๔๐ กว่าโรงทั่วประเทศนะครับ แต่พอเราไปดูครุ นำสงสารนะ ครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นอัตราจ้างนะครับ อนาคตก็ไม่รู้ ไม่แน่ใจว่าจะได้ยาวนานแค่ไหนแล้วครูเหล่านี้ดูแลเด็กหนักกว่าครูปกติครับ เพราะต้องนอน กับเด็ก ๒๔ ชั่วโมงในหอพัก ถามว่าเราดูแลครูแบบนี้เป็นพิเศษอย่างไร ซึ่งไม่มี เหมือนครู ปกติ ครูเหล่านี้เป็นครูซึ่งต้องอยู่กับเด็ก ๒๔ ชั่วโมง ต้องอยู่กับเด็กที่มีปัญหาในเชิง พฤติกรรม แต่เราดูแลเขาไม่ดี ครูไม่พอ ครูอัตราจ้าง สวัสดิการก็แย่ ผมว่าอันนี้เป็นประเด็น ที่ต้องดูแลครับ ผมเห็นด้วยที่ท่านมีโรงเรียนที่สำหรับคนพิการทั่วทั้งประเทศ ทำไปเถอะ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ก็ต้องมีเหมือนกันแล้วต้องดูแลเขาให้ทัดเทียมกัน เพราะดูแล เด็กด้อยโอกาสเหมือนกัน ผมอยากจะฝาก ๔ ประเด็นนี้สั้น ๆ ครับท่านประธานฯ เนื่องจาก เวลาล่วงเลยมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉันต้องขอขอบคุณสำหรับ ข้อเสนอแนะและข้อมูลที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านวัลลภ ขอนุนุญาติที่เอ่ยนาม ได้กล่าว เมื่อสักครู่ดิฉันก็จะนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทบาทที่ กศน. เคยทำในสถานพินิจที่ได้ยกเลิกไปนั้น ไปสอบถามว่ามีข้อเท็จจริงประการใด แต่อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงระหว่างรัฐมนตรีแต่ละ รัฐมนตรีนั้น เป็นนโยบายที่ผู้ที่ปฏิบัติในหน่วยงานนั้นคงจะต้องรับไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และทำแผนให้เกิดประโยชน์กับเด็กที่อยู่ในสถานพินิจที่มีจำนวนมากนะค่ะ ประเด็นที่

เกี่ยวกับทุนการศึกษานั้น ดิฉันขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้คือ เรื่องความเรียง ชีวิตและความฝันของฉัน จะไม่เน้นรูปแบบมากเท่าเนื้อหาสาระ เพราะเราทราบว่าเด็กที่ด้อยโอกาสนั้นมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กทั่วไป เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่จะพิจารณานั้นจะเป็นเรื่องของความจำเป็นนะคะ ในชีวิตของเขาที่จะทำให้ความฝันของเขาไม่สามารถจะเป็นจริงได้ แต่ในเรื่องของความทุกข์ในชีวิตเขานั้น เขาจะบรรยายตามความบริสุทธิ์ใจของเขาเองนะคะ โดยธรรมชาติ เพราะฉะนั้นเราคงจะไปบังคับ ไม่ได้ว่าอย่าบรรยายเรื่องความทุกข์ส่วนตัวนะคะ ครั้งหนึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคยเป็นกรรมการตรวจเรียงความร่วมกับทางดิฉัน เรื่อง โรงเรียนในฝัน คงจะจำได้ว่าเด็กได้บรรยายชีวิตของเขาอย่างน่าเศร้าสลดแล้วก็ยังเป็นธรรมชาติของเด็กซึ่งจะปรากฏออกมาเองนะคะ ในเรื่อง ชีวิตและความฝันของฉัน นั้น เรื่องความเรียงนี้เราเก็บประสงค์ที่จะจัดกลุ่มเฉพาะเด็กด้อยโอกาสเท่านั้นนะคะ ส่วนตรงนี้ก็ข้อพิสูจน์ว่ารัฐบาลต้องการที่จะให้เด็กทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน และแม้กระทั่งเด็กที่ไม่อยากเรียนก็ต้องเรียน เพราะว่าเป็น พ.ร.บ. การศึกษาภาคบังคับที่กำหนดไว้แล้วว่าเด็กทุกคนจะต้องเรียน ๘ ปีนะคะ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการในส่วนกลางตลอดจนเขตพื้นที่การศึกษานั้น จะต้องนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติอย่างจริงจังนะคะ แล้วก็เรื่องของเด็กที่ด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ นั้น ที่จริงกระทรวงศึกษาธิการมีโครงการหลายรูปแบบที่พยายามที่จะดูแลเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เด็กที่ถูกทารุณนะคะในรูปแบบของโรงเรียนแสนสุข ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจาก สสส. นะคะ แล้วก็โรงเรียนเพื่อนเด็กซึ่งได้รับความสนับสนุนจากยูนิเซฟ (UNICEF) แล้วก็ยังมีโรงเรียนในฝัน เกณฑ์ ๑ ของโรงเรียนในฝันก็คือเด็กจะต้องมีความสุขในระหว่างที่เรียน บรรยากาศสภาพแวดล้อมนั้นจะต้องดีนะคะ สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา ในเรื่องของครูนั้นนะคะก็ทราบเรียนว่า ครูที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและดิฉันได้ประสานกับท่านทาง ก.ค. เพื่อที่จะให้มีอัตราสำรองราชการจำนวน ๑,๐๐๐ อัตรา เพื่อที่จะสำรองราชการสำหรับครูที่มีข้อพิสูจน์แล้วว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ล่วงละเมิดทางเพศหรือทารุณนะคะ-----

ทั้งนี้หากมีการสอบสวนว่าเป็นจริงก็จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป ซึ่งจะไม่ปฏิบัติ
 อย่างในอดีตก็คือ ย้ายครูหรือผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วย
 ผู้อำนวยการนั้นจากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งเป็นการย้ายปัญหา~~มา~~
 เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่ากระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายจริงจังที่จะทำให้ครูที่มีการปฏิบัติ
 หน้าที่อย่างดีมีประสิทธิภาพนั้น ได้รับการยกย่องดูแลด้วยระบบค่าตอบแทนต่าง ๆ
 ซึ่งสำหรับครูที่สอนเด็กพิการนั้นจะได้รับค่าตอบแทนประมาณ ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน
 แล้วก็ครูที่สอนเกินชั่วโมงนั้นก็จะได้รับค่าตอบแทนประมาณ ๑,๒๐๐ บาทต่อเดือน
 แล้วก็ครูที่สอนในภาวะที่ยากลำบากเช่นเขตกันดารนั้นก็จะมีอัตราค่าตอบแทนที่แตกต่าง
 กันไป ซึ่งตรงนี้ก็ครอบคลุมถึงครูที่สอนเด็กด้อยโอกาสด้วยเช่นกัน แล้วนอกจากนั้น
 ก็จะมีเงินโบนัสพิเศษซึ่งรัฐบาลก็ได้เตรียมการไว้ในขั้นต้นนั้นปีละ ๓๐๐ ล้านบาท
 ส่วนครูที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็จะได้รับการลงโทษดังที่ได้กราบเรียนไป

ในประเด็นของครอบครัวอ่อนแออันเมื่อวานนี้มีการหารือกันในที่ประชุม
 คณะรัฐมนตรีว่า จะต้องจัดที่ให้แก่เด็กมีกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองให้มากขึ้น เช่น
 พิพิธภัณฑสถานวิทยาสตรนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ก็ได้มีนโยบายว่า
 ต่อไปเด็กที่ไปกับครอบครัวจะเข้าไปในพิพิธภัณฑฯ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนั้น
 รัฐบาลโดยนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณจะจัดให้มีห้องสมุดและแหล่ง
 เรียนรู้ ขณะนี้กำลังดำเนินการว่าจะใช้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย
 แล้วก็จัดจ้างในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งจะเป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ
 กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ แล้วก็กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งพระราชกฤษฎีกา
 ว่าด้วยสถาบันการเรียนรู้และการอ่านนั้นก็ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 กลั่นกรองไปแล้วเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา คาดว่าจะดำเนินการจริงจังได้ในเร็ว ๆ นี้
 ซึ่งไม่ได้ปิดกั้นเด็ก ไม่ว่าจะเด็กกลุ่มใดก็สามารถจะเข้าไปใช้ประโยชน์จากสถาบัน
 แหล่งเรียนรู้และการอ่านที่จะจัดตั้งขึ้น และก็คงจะจัดตั้งขึ้นที่อื่น ๆ ให้ครอบคลุม
 พื้นที่ ในส่วนของสัญญาของครูอัตราจ้างนั้น เช่นกันค่ะ เมื่อวานนี้คณะรัฐมนตรีได้มี
 มติเห็นชอบในเรื่องของครูอัตราจ้าง ให้มีสัญญาว่าจ้าง ๓ ปีต่อเนื่อง แล้วก็สัญญาว่าจ้างนั้น
 สามารถที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้เหมาะสมกับพื้นที่ เพราะฉะนั้นคิดว่าสัญญาว่าจ้าง

ก็ไม่ควรจะเหมือนกันในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ดิฉันเข้าใจว่าได้ชี้แจงประเด็นต่าง ๆ โดยคร่าว ๆ แล้ว ส่วนประเด็นของสถานพินิจนั้นก็รับว่าจะไปตรวจสอบข้อเท็จจริง และก็ดำเนินการให้เหมาะสมต่อไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ เป็นอันจบการตอบกระทู้ถามของท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ซึ่งถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพียงท่านนี้ นะครับ

สำหรับกระทู้ถามต่อไปเป็นกระทู้ถาม เรื่อง นโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุนนะครับ ซึ่งมีผู้ถาม ๒ ท่าน ท่านแรกคือท่านจิโรจน์ โชติพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ อีกท่านหนึ่งคือท่านปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ถามท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ซึ่งได้รับการประสานว่า ๑พณฯ นายกรัฐมนตรี มอบหมายให้ทางกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้มาตอบครับ ขณะนี้ยังเดินทางมาไม่ถึง จะขอเอาลำดับกระทู้ถาม เรื่อง มาตรการในการแก้ไขปัญหาการศึกษาให้กับนักเรียนไทยที่ไปศึกษาในประเทศตะวันออกกลาง - อีรัก ของท่าน ส.ว. ประทีป อึ้งทรงธรรม ซึ่งถามท่านนายกรัฐมนตรี ขึ้นมาถามก่อนครับ ขณะนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีมาเตรียมพร้อมที่จะตอบแล้ว

(สำเนา)

วันที่ ๔๑/๒๕๔๖ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๔๕

วุฒิสภา

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง มาตรการในการแก้ไขปัญหาการศึกษาให้กับนักเรียนไทยที่ไปศึกษาในประเทศตะวันออกกลาง - อีรัก
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามนายกรัฐมนตรี้ ดังต่อไปนี้

จากการที่ข้าพเจ้าได้เดินทางไปประเทศอิรักในนามของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ตามคำเชิญของ
ประธานรัฐสภาอิรัก ซึ่งได้มี โอกาสพบกับกลุ่มนักศึกษาไทยที่ไปศึกษาต่อยังประเทศอิรัก
และได้รับทราบปัญหาของนักศึกษาไทยในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะเมื่อสถานการณ์ภายในประเทศอิรัก
อาจจะเข้าสู่ภาวะสงคราม รัฐบาลได้ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษาไทยเดินทางกลับประเทศไทย
แต่นักศึกษาเหล่านี้ไม่ทราบว่าอนาคตของตนเองอันเกี่ยวกับการศึกษาจะเป็นอย่างไรต่อไป จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนให้นักศึกษาไทยไปศึกษาต่างประเทศ
ตะวันออกกลางหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีมีประเทศใดบ้าง จำนวนทุนที่ให้มามีมากน้อยเพียงใด
๒. รัฐบาลได้จัดการเกี่ยวกับการดูแลนักศึกษาไทยที่ไปศึกษาต่อยังประเทศในแถบ
ตะวันออกกลาง โดยเฉพาะประเทศอิรักอย่างไร การเทียบวุฒิการศึกษาระหว่างประเทศเหล่านั้น
กับวุฒิการศึกษาของไทยมีการเทียบวุฒิให้หรือไม่ อย่างไร
๓. การดำเนินการเพื่อให้ นักศึกษาไทยที่ไปศึกษาต่างประเทศตะวันออกกลาง
โดยเฉพาะประเทศอิรักกลับประเทศไทยนั้น รัฐบาลมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาให้กับนักศึกษาไทย
ที่ต้องหยุดการศึกษากลางคันอย่างไร เพราะนักศึกษาหลายคนที่ตัดสินใจไม่เดินทางกลับประเทศไทย
เพราะวิตกกังวลว่าหากเดินทางกลับมาแล้ว จะทำให้ต้องเสียสิทธิในการศึกษาที่มีอยู่เดิม

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประทีป อึ้งทรงธรรม
(นางประทีป อึ้งทรงธรรม)
สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรวิ สิ้นชวนวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม
สำนักการประชุม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๗๖๖๘ พิมพ์

๒๕๔๖ ทาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอาจารย์ประทีป เจ้าของกระทู้ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณคะ ท่านประธานฯ คะ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา ได้ตั้งกระทู้ถามต่อท่านนายกรัฐมนตรีตั้งแต่เดือนมีนาคม เป็นระยะเวลา ๖ เดือนแล้วนะคะ แล้ววันนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านอาจารย์วิษณุ เกรืองาม ก็ได้กรุณาตอบแทน ถึงแม้กระทู้ที่จะตั้งไปใช้เวลาเดินทางถึง ๖ เดือนแล้วก็ตามแต่ดิฉันก็เชื่อว่าเนื้อหาสาระก็ยังคงความสำคัญอยู่ ดิฉันและท่าน ส.ว. การุณได้เดินทางไปประเทศอิรัก ในนามของคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในช่วงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา จากการที่เราได้ไปเยือนประเทศอิรักในขณะที่ประเทศอิรักอยู่ในสภาวะที่กำลังจะเกิดสงครามได้ไปเห็นข้อเท็จจริง ได้ฟังข้อมูล ได้ไปพบกับนักศึกษาไทยที่อยู่ที่นี่ ทำให้ดิฉันมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น ทศนคติดิฉันได้เปลี่ยนไป ในการมองสถานการณ์การเมือง ในการมองเรื่องความมั่นคงและการมองเรื่องความรุนแรงที่มีอยู่ในสังคมโลก เราต้องรับรู้ข้อเท็จจริงจากทุกฝ่ายและเป็นมิตรกับทุกประเทศ และจากการที่เราต้องได้รับความรู้อย่างแท้จริงนั้นเราต้องมีคนไปศึกษา โลกอาหรับเป็นโลกที่กว้างใหญ่ไพศาล มีประชากรกว่า ๑,๐๐๐ ล้านคน ถ้ามองในแง่ตลาดก็เป็นตลาดที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย ทั้งตลาดสินค้าและตลาดแรงงาน และโดยเฉพาะพลังงานน้ำมัน ซึ่งเราต้องซื้อขาย ขณะนี้เราต้องซื้อขายผ่านคนกลาง เพราะเรายังไม่สามารถที่จะมีคนที่มีความรู้ มีความเข้าใจอย่างแท้จริงเข้าไปซื้อตรงขายตรงได้ ดังนั้นเราจึงต้องมีบุคลากรที่เรียนรู้ที่นั่น และดิฉันเองก็ได้มีโอกาสไปได้ฟังข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่นั่น จึงได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล ๓ ข้อด้วยกันคือ

คำถามที่ ๑ รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนให้นักศึกษาไทยไปศึกษาต่างประเทศตะวันออกกลางหรือไม่ อย่างไร ถ้ามี ประเทศใดบ้าง จำนวนทุนที่ให้มามีมากน้อยเพียงใด

คำถามที่ ๒ ก็คือรัฐบาลได้จัดการเกี่ยวกับการดูแลนักศึกษาไทยที่ไปศึกษา
ยังประเทศในแถบตะวันออกกลาง โดยเฉพาะประเทศอิรักอย่างไร การเทียบวุฒิการศึกษา
ระหว่างประเทศเหล่านั้นกับวุฒิการศึกษาของไทย มีการเปรียบเทียบวุฒิกันหรือไม่ อย่างไร
แล้วก็โดยเฉพาะขณะนี้ เมื่อหลังเกิดสงครามเด็กจำนวน ๓๗ คน หรือก่อนหน้านั้นมี ๗๐ คน
รวมแล้วก็ ๗๐ กว่าคน ได้เดินทางกลับมา ขณะนี้รัฐบาลได้ดูแลและช่วยเหลือเด็กเหล่านั้น
ให้ได้รับการศึกษาต่ออย่างไรบ้าง

คำถามสุดท้าย การดำเนินการเพื่อให้นักศึกษาไทยที่ไปศึกษายังประเทศ
ตะวันออกกลาง โดยเฉพาะประเทศอิรัก ที่เขามีความวิตกกังวลที่อยากจะกลับไปศึกษาต่อนี้
เราจะเปิดโอกาสให้เขาได้กลับไปศึกษาต่อได้อย่างไรนะคะ ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้
ดังกล่าว ซึ่งต้องขอภัยท่านสมาชิกวุฒิสภาประทีป ที่การตอบกระทู้นี้ล่าช้าออกไปจนกระทั่ง
มาถึงเวลานี้สถานการณ์หลายอย่างอาจจะเปลี่ยนแปลงไป แต่บางอย่างก็ยังมีความทันสมัย
และมีความเหมาะสมจำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้กระจ่างแจ้งอยู่ อันที่จริงเรื่องนี้ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้ประสงค์ที่จะมาร่วมตอบกระทู้ด้วยอีก
ท่านหนึ่ง แต่เนื่องจากว่าท่านคิดราชการเดินทางไปประเทศศรีลังกา และได้หารือกันแล้วว่า
ถ้าทำหนังสือมาขอเลื่อนอีกคราวหนึ่งหลังจากที่ได้เลื่อนมาแล้วเมื่อสัปดาห์ก่อน เกรงว่า
ถ้าสัปดาห์หน้ามีปัญหาจำเป็นขึ้นอีกจะเลื่อนอีก ความเนิ่นช้าก็จะมากออกไป จึงมอบหมาย
ให้ผมรับเอาคำตอบของกระทรวงการต่างประเทศมาร่วมตอบด้วย ในฐานะที่เป็นคำตอบ
ของรัฐบาลทั้งหมด ขอกราบเรียนถึงคำถามทั้ง ๓ ข้อดังนี้ครับ ท่านประธานฯ

ข้อแรกคือ นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนเรื่องนักเรียนไทยไปศึกษาต่อในตะวันออกกลางนั้น ถ้าถามว่ามีหรือไม่ ก็ต้องกราบเรียนว่ามี และเป็นนโยบายที่ไม่ใช่พูดกันลม ๆ แล้ง ๆ เป็นนโยบายจริง ๆ ที่แสดงออกโดยผ่านทางหน่วยงานของรัฐ ๕ หน่วยงานคือ ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งวันนี้ก็ยุบไปรวมกับกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ๒. ผ่านทางกระทรวงศึกษาธิการ ๓. ผ่านทางกระทรวงการต่างประเทศ ๔. ผ่านทางกระทรวงมหาดไทย และ ๕. ผ่านทางสำนักงาน ก.พ. ทั้ง ๕ หน่วยงานนี้คือหน่วยงานที่รับนโยบายเรื่องส่งเสริมนักเรียนไทยไปเรียนต่อในประเทศตะวันออกกลางมาดำเนินการ และเป็นนโยบายต่อเนื่องมาหลายรัฐบาลแล้ว ไม่ใช่เฉพาะในรัฐบาลนี้เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการส่งเสริมให้ไปเรียนนั้นต้องกราบเรียนว่ารัฐได้จำกัดขอบเขตจะส่งเสริมอยู่ ๓ ด้าน ด้านหนึ่งคือการไปศึกษาศาสนาอิสลาม ด้านที่ ๒ คือการไปศึกษาภาษาอาหรับ และด้านที่ ๓ คือการไปศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมโบราณคดี เพราะเป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าตะวันออกกลางนั้นเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรมและโบราณคดีที่สำคัญ นโยบายของรัฐบาลในการให้ทุนในเวลาที่ผ่านมาจะจำกัดอยู่ที่ ๓ ด้านนี้เป็นหลัก ส่วนที่นักเรียนจะเดินทางไปเรียนด้วยทุนส่วนตัว และไปเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือการทหารนั้นอยู่นอกเหนือนโยบายของรัฐบาล ซึ่งก็ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลจะไม่สนับสนุนหรือส่งเสริม แต่ถ้าสมมุติว่าเป็นนโยบายนั้นก็ต้องบอกว่าอยู่บนพื้นฐาน ๓ สาขาหลักดังกล่าว แม้กระนั้นท่านประธานฯ ครับ ในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา เมื่อประเทศประสบกับปัญหาภาวะเศรษฐกิจ การที่รัฐบาลจะส่งนักเรียนไปเรียนต่อต่างประเทศนั้นกระทบไปทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศในยุโรป สหรัฐอเมริกา หรือแม้แต่ออสเตรเลีย เพราะฉะนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนไทยไปเรียนในตะวันออกกลางด้วยเป็นธรรมดา เงินทุนที่มีอยู่จำกัดก็ต้องกระจุกกระจายกันไป มาในระยะหลังคือ ๕ ปีมานี้ การที่รัฐบาลจะส่งคนไปเรียนต่อในตะวันออกกลางนั้นลดจำนวนลง เพราะรัฐบาลมีนโยบายเน้นเรื่องการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ซึ่งประเทศที่เหมาะสมก็คือประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในทวีปยุโรป หรือในเอเชียก็ได้แก่จีนและญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ที่ตะวันออกกลางนั้นลดจำนวนทุนลง แม้กระนั้นก็มีอยู่ในสาขาที่เรียกกันว่า มิดเดิลอีสต์

สตัดดี (Middle east study) ซึ่งวิชาการด้านนี้จำเป็นที่จะต้องมีคนไทยที่รู้เรื่อง แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ใช่รู้แต่เรื่องตะวันออกกลาง จะต้องมีความรู้ภาษาดังประเทศ คือภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๒ คือภาษาฝรั่งเศสด้วย เพราะฉะนั้นทุน ก.พ. ในระยะ ๕ ปีหลังให้ไปเรียนวิชาที่เรียกว่ามิดเดิลอีสต์สตัดดีนั้นมี แต่เราส่งไปเรียนที่ยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมหาวิทยาลัยบางแห่งเขาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในด้านส เขาวิชาการ ด้านนี้อยู่ ก็เป็นอันว่าเปลี่ยนจากการศึกษาในแหล่งแม่อารยธรรมคือตะวันออกกลาง ไปศึกษาวิชาเดียวกันนี้ที่ประเทศในทวีปยุโรปและในสหรัฐอเมริกา ด้วยความที่เราต้อง คำนึงถึงเหตุ ๓ อย่างประกอบกัน

ประการแรกก็คือคำนึงถึงความปลอดภัยของถิ่นฐานบ้านช่องที่เราจะส่ง เด็กของเราไปเรียน

ประการที่ ๒ ต้องคำนึงถึงมาตรฐานในทางการศึกษาของประเทศนั้น เพราะเมื่อเรียนจบแล้วก็อาจจะต้องมีการไปเรียนในระดับปริญญาที่สูงขึ้นไปอีก ถ้าหากว่าไม่ได้รับการเทียบหรือรับรองมาตรฐานจากประเทศอื่นต่อไปก็จะประสบ ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นเราก็คำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาด้วยว่าต้องไม่ใช่เป็นที่ ยอมรับของเรา ต้องเป็นที่ยอมรับของประเทศอื่นที่นักเรียนอาจจะไปศึกษาปริญญา ในขั้นที่สูงกว่านั้นขึ้นมาอีกด้วย

ประการที่ ๓ คำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อาทิเช่น ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศและคำนึงถึงปัญหาเรื่องโรคภัยไข้เจ็บหรือภัยอันตราย ตลอดจนกระทั่งเหตุ ที่อาจจะทำให้ขัดข้องในการเรียน ๓ เหตุนี้เป็นปัจจัยประกอบกัน เพราะฉะนั้น ใน ๕ ปีหลังเมื่อกระทรวงการต่างประเทศต้องการนักเรียนไทยที่มีความรู้ในสิ่งที่ เรียกกันว่ามิดเดิลอีสต์สตัดดี เราก็ส่ง ไปเรียนยุโรปและสหรัฐอเมริกา เป็นอันว่า ที่ตะวันออกกลางในเวลานี้ซึ่งอยากจะขยายรวมออกไปจากประเทศในตะวันออกกลาง นั้นเห็นจะต้องรวมอาอี๊ปต์และโมร็อกโกเข้ามาด้วย มีจำนวนทั้งหมด ๑๑ ประเทศ ครัวท่านประธานฯ มีนักเรียนไทยเรียนอยู่ทั้งหมดประมาณ ๒,๖๐๐ คน บางครั้งเราพูด กันแต่ตัวเลขกลม ๆ ว่าประมาณ ๓,๐๐๐ คน ๒,๖๐๐ - ๓,๐๐๐ คนนี้ส่วนหนึ่งเป็น

๘

๒๕

ว. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวม ๑๓/๓

นักเรียนที่ไปเรียน โดยทุนส่วนตัวของตนเอง เพราะว่าบิดา มารดา ผู้ปกครองยอม
ประสงค์ที่จะส่งบุตรหลานของตนที่เป็นพี่น้องมุสลิม ไปศึกษาในประเทศที่เป็น
แหล่งมรดกแห่งอารยธรรม ซึ่งก็ถูกต้อง นั้นส่วนหนึ่งไปด้วยทุนส่วนตัว-----

๖๕๑๑

- ๑๕/๑

อีกส่วนหนึ่งไปโดยทุนของประเทศเหล่านั้นเองได้ให้มา เช่น ประเทศซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ โมร็อกโก จอร์แดน หรือสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ ก็ได้มีการให้ทุนนักเรียนไทยไปเรียน เพราะในบรรดา ๑๑ ประเทศในตะวันออกกลางและในกลุ่มประเทศอาหรับอื่น ๆ ได้แก่ อียิปต์และโมร็อกโก มีนักเรียนไทยไปเรียนอยู่ในขณะนี้ ๒,๗๐๐ - ๓,๐๐๐ คน ซึ่งทราบเรียน ท่านประธานฯ แล้วว่า ส่วนหนึ่งไปด้วยทุนส่วนตัว อีกส่วนหนึ่งไปโดยทุนของรัฐบาล ประเทศนั้น ๆ เอง ไม่ใช่ทุนของรัฐบาลไทย ในจำนวน ๒,๗๐๐ คนนั้น อยู่ที่ประเทศอียิปต์ ๑,๗๐๐ คน รับประทานประธานฯ ส่วนอีก ๑,๐๐๐ คนนั้น กระจายกันอยู่ในซาอุดีอาระเบีย ซึ่งมากที่สุด ถัดมาก็คือจอร์แดน ถัดมาก็คือโมร็อกโก ถัดมาก็คือสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ และกระจายกันอยู่ในประเทศอื่น ๆ บ้าง ประเทศละไม่กี่คน เช่น คูเวต อิหร่าน รวมทั้ง อิรักบ้าง สำหรับอิรักนั้นความเป็นประเทศในตะวันออกกลาง และรัฐบาลไทย ได้คำนึงถึงปัจจัยทุกอย่างดังที่ได้ทราบเรียนมา รัฐบาลจึงไม่ได้ส่งนักเรียนให้รับทุน ของรัฐบาล ไปเรียนที่ประเทศอิรักเลยในระยะ ๔ - ๕ ปีหลังมานี้ ตั้งแต่ที่มีปัญหาภาวะ เศรษฐกิจเกิดขึ้น โดยที่เราคำนึงถึงปัจจัยความปลอดภัยของนักเรียน คำนึงถึงปัจจัย เรื่องมาตรฐานการศึกษา และคำนึงถึงปัจจัยความพร้อมอื่น ๆ หลายด้าน แม้กระนั้น ก็มีนักเรียนไทยไปเรียนอยู่ในประเทศอิรัก เมื่อก่อนจะเกิดสงครามอิรักมีนักเรียนอยู่ ประมาณ ๕๗ ๕๘ ดีเสียว่า ๑๐๐ คน ครั้นพอเกิดสงครามอิรักแล้ว นักเรียน ๑๐๐ คนนั้น ส่วนหนึ่งเป็นนักเรียนทุนส่วนตัว อีกส่วนหนึ่งเป็นนักเรียนทุนของรัฐบาลหรือหน่วยงาน ของอิรัก ก็ต้องมีความคิดอ่านว่าจะขยับขยายอย่างไร เข้าใจว่าอาจจะหลังจากที่ ท่านสมาชิกวุฒิสภาประทีป ขอรักที่เอ่ยนาม เดินทางกลับ นักเรียน ๕๗ - ๑๐๐ คนนั้น ก็ได้มีการขยับขยาย คือมีการเดินทางกลับหรือออกนอกอิรักครั้งหนึ่ง บางคนก็กลับมา ประเทศไทย บางคนก็ไปอยู่ที่อัมมานประเทศจอร์แดนใกล้ ๆ ดั้งถิ่นฐานรอที่อยู่ อีกครั้งหนึ่งคือประมาณ ๔๐ - ๕๐ คน ยังคงอยู่ในประเทศอิรัก คนเหล่านี้เรียนอยู่ที่ มหาวิทยาลัยซัคดัม ครั้นเกิดเหตุสงครามขึ้น ทางมหาวิทยาลัยซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นนักเรียนทุน และมีข้อขัดข้องไม่อยากจะกลับ เพราะถ้ากลับแล้วเกรงว่ามหาวิทยาลัยจะยกเลิกทุน รัฐได้สังเกตว่า พวกที่เดินทางกลับหรือออกไปตั้งถิ่นฐานอยู่ที่จอร์แดนนั้นส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนทุนส่วนตัว แต่ถ้าเป็นนักเรียนทุนของรัฐบาลอิรักเอง ยังคงจด ๆ จ้อง ๆ

อยู่ในอิรักว่า ทางกรอิรักจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นประมาณ ๔๐ - ๕๐ คน ก็ครั้งหนึ่งนั้น ไม่กลับ แต่ทางมหาวิทยาลัยก็ได้รับรองและดูแลความปลอดภัยให้อย่างดี คือขยับขยายให้ออกไปอยู่ที่เมืองนอก ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นชนเมืองของแบกแดด ครั้นเหตุการณ์รุกเข้าเข้ามาอาจจะไม่ปลอดภัยก็ขยับขยายอีก ๒ - ๓ ครั้ง จนกระทั่งออกไปอยู่เมืองแถวชายแดนวันนี้เมื่อสงครามสงบลง นักเรียนทั้ง ๑๐๐ คน ก็ต้องคิดใหม่ว่าจะขยับขยายจัดการอย่างไร วันนี้นักเรียนที่กลับมาอยู่เมืองไทยเห็นว่าสถานการณ์ดีขึ้นก็กลับไปอยู่ที่แบกแดด คือไปเรียนต่อ และก็กลับกันนักเรียนที่ไม่ยอมกลับเมืองไทยตอนนั้น สถานการณ์สงครามจบลงขอกลับเมืองไทย ด้วยเหตุที่ว่า รังรออยู่มาหลายเดือนแล้วบางทีท่านก็ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ทุนรอนก็เริ่มหมด ที่มีความคิดว่าต้องอยู่ เพราะถ้าเงินออกนอกอิรักเขาจะตัดทุน วันนี้กลายเป็นว่า เมื่ออยู่ต่อเขาตัดทุนก็มี เพราะว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทางกรอิรักที่เข้ามาใหม่ก็คิดอีกแบบหนึ่ง และภาวะทางเศรษฐกิจทำให้เขาต้องรัดเข็มขัดอยู่พอสมควร เพราะฉะนั้นวันนี้พวกที่กลับซึ่งเป็นนักเรียนส่วนตัว มีเงิน มีทอง ก็กลับไปเรียนต่อ พวกที่เคยอยู่ที่เริ่มจะทยอยเดินทางกลับเพราะประสบปัญหา วันนี้มหาวิทยาลัยชุดเดิมก็ได้เปลี่ยนชื่อไปแล้วเป็นมหาวิทยาลัยแบกแดด ทางสถานเอกอัครราชทูตไทย ซึ่งที่จริงก็คือประจำอิรัก แต่วันนี้ไปตั้งอยู่ที่จอร์แดนนั้น ได้รายงานเข้ามา มาถึงวันนี้ สถานการณ์ตัวเลขนี้อาจจะคลาดเคลื่อน ไปบ้างเล็กน้อย แต่ก็เป็นอันสรุปว่า ในอิรักวันนี้ มีนักเรียนไทยอยู่ทั้งสิ้นประมาณ ๒๐ คน ส่วนที่เหลือส่วนหนึ่งมาตั้งถิ่นฐานรอที่อยู่ในประเทศไทย อีกส่วนหนึ่งอยู่ที่จอร์แดนและที่ขยับขยายไปอยู่ที่ซาอุดีอาระเบีย หรือแม้แต่คูเวต หรือแม้แต่อียิปต์ก็มีอยู่บ้าง เรามีตัวเลขว่าอยู่ประมาณ ๒๐ คน ในอิรักครับ และคนเหล่านี้ก็ได้กลับเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยแบกแดด ผมไม่สามารถจะติดตามรายละเอียดลงไปได้ว่าได้เข้าเรียนเรียบร้อยหรือไม่ และประสบปัญหาขัดสนประการใด เพราะยังไม่มี การยื่นเรื่องขอรับความช่วยเหลือ การติดต่อกับสถานทูตไทยซึ่งไปตั้งอยู่ที่จอร์แดน กรุงอัมมาน ก็อาจจะยุ่งยากลำบากอยู่บ้าง แต่ก็รับว่าจะกำชับทางกระทรวงการต่างประเทศให้ประสานดูแลเรื่องนี้ต่อไป และที่จริงรัฐบาลไทยก็ได้มีมติเป็นมติคณะรัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ที่เราจะส่งกองกำลังทหารเข้าไปช่วยด้านกิจการพลเรือน การแพทย์ และเพื่อการมนุษยธรรม ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กำชับว่า ทหารไทย

๓๒

ว. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภษนี้ ๑๔/๓

ซึ่งก็มีไม่มากนักที่จะไปช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมนั้น ช่วยกระทรวงการต่างประเทศ
ดูแลคนไทย นักเรียนไทยที่ยังตกค้างเหลืออยู่ในอิรักด้วยว่า จะขอให้รัฐบาลช่วยเหลือ
ประการใด เพราะว่าพวกเขาเหล่านี้จะเข้าถึงตัวนักเรียนไทยนั้นได้ง่าย เร็ว และใกล้กว่าที่จะใช้
เจ้าหน้าที่ในระดับอื่นเดินทางไป

- ๑๕/๑

คำถามข้อที่ ๒ ถ้าท่านประธานฯ จะอนุญาตให้ตอบต่อไป บังเอิญท่านผู้ตั้ง
 ได้กรุณาให้คำถามมาพร้อมกันไปหมดทั้ง ๓ ข้อ ขอภัยที่จะต้องตอบต่อไปนะครับ
 ในข้อที่ ๒ ก็คือเรื่องอิรักโดยเฉพาะเจาะจง ได้กราบเรียนแล้วว่าในอิรักนั้นก่อนสงคราม
 มีนักเรียนประมาณ ๑๐๐ คน พอมีตัวเลขว่า ๕๗ แต่ผมเข้าใจว่าจะบวกลบ ครั้นเกิดสงคราม
 ก็เลยมีการเดินทางกลับครึ่งหนึ่ง เหลืออยู่ครึ่งหนึ่ง ครั้นมาถึงบัดนี้เมื่อสงครามสงบก็เหลือ
 นักเรียนไทยอยู่ประมาณ ๒๐ คน เหลืออยู่ภายนอกอีกประมาณ ๖๐ คน ถึง ๗๐ คน
 แล้วก็ยังไม่มีการตอบว่า ๖๐ คน หรือ ๗๐ คนนั้นเขาจะกลับหรือไม่ ถ้าหากประสงค์จะกลับ
 รัฐบาลก็ยินดีที่จะประสานให้ความช่วยเหลือ ถ้าอยู่ที่เมืองไทยก็ติดต่อทางกระทรวง
 การต่างประเทศ ถ้าอยู่ในประเทศอื่นก็ติดต่อสถานทูตหรือเจ้าหน้าที่ไทยในประเทศนั้น ๆ
 โดยเฉพาะจอร์แดนจะเป็นศูนย์กลางที่ดีในการจะติดต่อกับอิรัก แล้วประสานงาน
 เชื่อมโยงให้ แต่ได้ทราบว่านักเรียนไทยจำนวนหนึ่งแสดงความประสงค์ผ่านทาง
 กระทรวงการต่างประเทศ และทาง ก.พ. มาว่า คิดว่าจะไม่กลับไป เพราะว่าไม่ไว้ใจใน
 ในสถานการณ์ความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อตอนที่กลับมาอยู่เมืองไทยพักพิง
 ไว้ชั่วคราว เตรียมคิดอ่านจะขยับขยายตอนนั้นได้ติดต่อกับมหาวิทยาลัยในเมืองไทยหลายแห่ง
 เขาก็รับนักเรียนเหล่านั้นเข้าเรียน โดยเทียบโอนหน่วยกิตให้ เช่นเรียนมาแล้ว ๒๐ หน่วยกิต
 ก็เรียนต่ออีกประมาณ ๑๒๐ หน่วยกิต ก็ได้ปริญญาตรี หรือนักเรียนชั้นปริญญาโท
 เรียนมาแล้วสัก ๑๐ ก็เรียนต่ออีกสัก ๒๐, ๓๐ เขาก็ให้ปริญญาโทต่อไปได้ หลายคนก็ได้รับ
 การประสานช่วยเหลืออย่างนั้นไปแล้ว ส่วนหนึ่งผมคิดตามคิดว่าได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
 เอกชน อีกส่วนหนึ่งซึ่งน้อยมากได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยของรัฐนั้น
 อาจจะลำบาก เพราะเมื่อนักเรียนกลับมาไม่ถูกฤดูกาลที่เขาจะเปิดรับ แต่มหาวิทยาลัย
 ของเอกชนมีความคล่องตัวกว่า วันนี้ก็ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนไปแล้วเป็นอันมาก
 ก็ยังคิดตามดูอยู่ครับว่า ใครที่ยังประสงค์ตั้งใจที่จะกลับไป

ส่วนในคำถามที่ ๓ คือคำถามเรื่องการเดินทางจากนักเรียนไทยที่โน่น
 กลับมา ซึ่งปัจจุบันนี้ก็อาจจะคงไม่จำเป็นต้องกราบเรียนแล้วนะครับ แต่วันนี้อยากจะขอ
 อนุญาตเปลี่ยนกลับไปว่า การช่วยเหลือนักเรียนไทยที่นี้จะขอกลับไปอิรักตรงนี้เป็นเรื่อง
 สำคัญมากกว่า รัฐได้ส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือในเรื่องของหนังสือเดินทาง ในเรื่อง

ของการเข้าเมือง แม้กระทั่งในเรื่องของการออกใบอนุญาตรับรองให้ ซึ่งกระทรวง
การต่างประเทศมีเรื่องต้องออกอย่างนี้อยู่เนื่อง ๆ อยู่แล้ว ให้แก่นักเรียนไทยถือในการที่จะ
เดินทางกลับไป เพราะวันนี้พื้นสถานการณ์เรื่องว่าจะช่วยคนไทยที่นั่นกลับมาอย่างไรแล้ว
เป็นเรื่องจะช่วยนักเรียนไทยที่กลับมาให้กลับไปเรียนต่อได้อย่างไร

แนวการช่วยเหลือแนวที่ ๒ ก็คือ ถ้าไม่คิดจะกลับไปก็จะเทียบโอนหน่วยกิต
ประสานส่งเสริมให้สามารถศึกษาต่อได้ในประเทศไทย แต่ก็มีเหมือนกันครับ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่นักเรียนบางคนมาบอกว่า อยากกลับไปแต่ขาดทุนรอนเสียแล้ว
ซึ่งตรงนี้ก็ยากที่จะให้รัฐบาลหาทุนรอนไปให้ เพราะว่าภาระของรัฐบาลและการจัดเปิด
สอบชิงทุนนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการโดยผ่านทาง ก.พ. แล้วก็มีฤดูกาลของเขา และไม่สามารถจะ
จะเจียดจ่ายงบประมาณในส่วนนี้ได้ แต่ส่วนจะใช้วิธีเป็นเงินยืม เงินทศรอง
อะไรต่อไปนั้นขอให้เป็นการประสานเป็นราย ๆ ไปว่าจะสามารถดำเนินการอย่างไรให้ได้
เพราะได้ทราบว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ประสานกับ ก.พ. อยู่แล้วที่จะเอา
ทรานสคริปต์ (Transcript) มาดู เรียนไปกี่วิชา เรียนไปถึงไหน พอจะจัดอนุ โลมให้เข้าไป
ดำเนินการอยู่ในนักเรียนของใครอย่างไรบ้าง ในประเทศอิรักนั้นเราไม่มีผู้ดูแลนักเรียนไทย
หรือที่เรียกว่า ก.พ. เพราะว่า ๕ ปีหลังมานี้เราไม่ได้ส่งนักเรียนไป และโดยภาวะเศรษฐกิจ
ประเทศอื่นที่เรามีนักเรียนไทย เราก็ยกเลิกการตั้งสำนักผู้ดูแลไปแล้วในหลายประเทศ
หรือ ๓ - ๔ ประเทศก็ใช้สำนักผู้ดูแลแห่งเดียวกัน อย่งไรก็ตาม สถานทูตได้รับมอบหมาย
จาก ก.พ. ให้ช่วยดูแลในเรื่องนี้แทน สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในอิรัก กล่าวคือกระทรวง
การต่างประเทศจะมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลที่ดูแลให้ความช่วยเหลือครับ ในเวลาที่ผ่านมา
โดยเฉพาะเมื่อช่วงที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาเดินทางไปดูงานนั้น ผมยังตลป สถานทูตก็ยัง
เอาตัวไม่รอดอยู่ครับ เพราะฉะนั้นก็ไกลาหลอลหม่าน วันนี้สงบลงเงืองางลง
ความช่วยเหลือที่รัฐจะให้แก่ผู้ที่ยังติดค้างอยู่ที่นั่น หรือผู้ที่อยู่ที่เมืองไทยแล้วจะกลับไปนั้น
ค่อนข้างชัดเจนขึ้น ข้อสำคัญก็คือกรณีที่จะฝากฝังทางทหารให้ช่วยดูอย่างที่ได้กราบเรียน
ในตอนต้น ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลอยู่แล้ว ถ้าหากว่าท่านผู้ตั้งกระทู้ถามมีคำถามอื่น
แล้วท่านประธานฯ อนุญาต กระผมก็ยินดีจะชี้แจงเพิ่มเติมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ อาจารย์ประทับใจครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ คะ ได้ฟัง
ท่านรองนายกรัฐมนตรีตอบดิฉันก็มีความเข้าใจมากขึ้น แต่สิ่งที่ดิฉันเองยังมีความคิดเห็น
ต่อนโยบายในเรื่องของการที่จะให้นักศึกษาที่จะเรียนเกี่ยวกับเรื่องของมิดเคิลอีสต์สตัดดี
แต่ไปเรียนที่อเมริกา ดิฉันเองอาจจะมีความรู้ดีกว่าจากการที่อยู่กับเด็ก อยู่กับเรื่องของการ
ศึกษา ทำให้มีความเข้าใจว่าทฤษฎีการเรียนรู้ ถ้าเราอยากจะเรียนรู้อะไรเราจะต้องไปเรียน
ที่นั่นนะคะ เจ้าของวัฒนธรรม เจ้าของภาษา เพราะว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากคน ได้เข้าไป
สัมผัส การที่รัฐบาลมีนโยบายลดอัตรานักเรียนที่จะไปเรียนเรื่องของมิดเคิลอีสต์สตัดดี
หรือว่าในประเทศอาหรับลง แต่จะไปส่งเสริมให้ไปเรียนมิดเคิลอีสต์สตัดดีในประเทศ
อเมริกา ดิฉันเองเกรงว่าจะทำให้ประเทศไทยเราไม่สามารถขึ้นอยู่กับความเป็นกลาง
เพราะเราก็อรบอยู่ระหว่างอเมริกากับโลกอาหรับมีปัญหาซึ่งกันและกัน ดังนั้นข้อมูล
อะไรต่าง ๆ ที่จะทำให้เราเป็นมิตรประเทศกับทุกประเทศ ติดต่อซื้อขายโดยตรงไม่ต้องผ่าน
คนกลาง ไม่ต้องผ่านหัวคิว ไม่ต้องถูกตัดค่าหัวคิวเป็นเรื่องที่ประเทศไทยควรจะดำเนิน
นโยบายดำรงความเป็นไทยและไม่ต้องถูกเอาเปรียบ ดิฉันยังเห็นว่าการที่รัฐบาลเอง
ลดจำนวนนักศึกษาลงที่จะไปศึกษาตรงนี้อาจจะต้องขอให้ทบทวน เพราะว่าเท่าที่ดิฉัน
ได้ศึกษานี้ว่าสินค้าที่เราส่งไปตะวันออกกลาง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัสดุก่อสร้างก็ดี อาหาร
ซึ่งเราก็อรบนะคะว่าอาหารเป็นสิ่งจำเป็น พวกพืชพันธุ์ธัญญาหารบริเวณแถบนั้น
เขาต้องการ พวกพืช ผัก ผลไม้ แต่ถ้าหากว่าเราเองไม่มีคนที่มีความเข้าใจวัฒนธรรม
ชีวิตความเป็นอยู่ ภาษาของเขาอย่างแท้จริงก็จะทำให้เราต้องไปผ่านหัวคิว การซื้อขาย
ของเราแทนที่เราจะซื้อขายได้โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและก็เรื่องของตลาดแรงงาน
ซึ่งตอนนี้ตลาดแรงงานของเราก็เป็นปัญหามาก เพราะว่าเราไปเจอระบบหัวคิวดี ซึ่งดิฉัน
เชื่อว่าท่านประธานฯ และท่านรองนายฯ ได้ทราบดีว่าคนงานต้องมีสภาวะทุกข์ยาก
ขนาดไหน ไปเป็นทาสแรงงาน โคนถูกกดขี่ขูดรีดขนาดไหน เพราะเราขาดในเรื่องของ
ความรู้ความเข้าใจและก็คนที่จะประสาน ดังนั้นอยากจะขอให้ฝากท่านประธานฯ ไปถึง

ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ช่วยกรุณาได้ทบทวนนโยบายในเรื่องของมิดเดิลอีสต์สตัดดี
อีกสักครั้ง ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรองนายกฯ เชิญครับ

นายวิญญู เครื่องาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ขอภัยที่ต้องใช้เวลาอีกเล็กน้อยนะครับ ข้อสังเกตของท่านสมาชิกวุฒิสภานั้นมีเหตุผล
น่ารับฟังทีเดียว ในฐานะที่ผมเป็นประธาน ก.พ. ก็จะไปพิจารณาในเรื่องนี้ แต่คงต้องใช้
เวลานิดหนึ่งที่จะชี้แจงว่าเหตุผลของฝ่ายที่เขาได้ปฏิบัติมาก่อนนั้นมีอย่างไร เพราะว่าผมก็ได้
สอบถามเหมือนกันว่าทำไมเมื่อจะส่งคนไปเรียนมิดเดิลอีสต์สตัดดีต้องไปเรียนผ่านประเทศ
ยี่ปัวอย่างนั้น แล้วทำไมไม่ไปที่แหล่งตรง เราคงอีกอึดมากถ้าวันหนึ่งฝรั่งเศสต้องการเรียน
ภาษาไทยแล้วไปเรียนที่เขมรหรือส่งไปเรียนที่ญี่ปุ่นแทนที่จะมาเมืองไทย ก็ได้ความอย่างนี้
ครับว่าในอดีตเคยเปิดสอบทุนก็ต้องเปิดสอบนะครับ เมื่อเปิดสอบแล้วก็ปรากฏว่าพี่น้อง
มุสลิมของเราสอบไม่ได้ นี่คืออดีต ซึ่งเมื่อเปิดสอบก็ต้องมีเป็นธรรมดา ผมก็ต้องไปคิด
ใหม่อีกทีว่าจะเป็นไปได้ที่จะเปิดสอบเฉพาะในบรรดานักเรียนมุสลิมแทนที่จะเปิดทั่วไป
แต่ขณะเดียวกันนอกจากปัญหาเรื่องสอบแล้วก็สอบไม่ได้ มีปัญหาด้วยว่าถึงจะสอบได้
แล้วเวลาไปเรียนถ้าไปเรียนในประเทศตะวันออกกลางเขาให้เรียนเป็นภาษาอาหรับ
เขาไม่ได้สอนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย ทีนี้ถ้าหากว่านักเรียนที่สอบชิงทุนไปเรียนได้
ซึ่งจำเป็นจะต้องไปเรียนมิดเดิลอีสต์สตัดดีแล้วต้องไปใช้เวลาเรียนภาษาอาหรับอยู่นาน
หรือบางทีเรียนแล้วไม่ประสบความสำเร็จ ล้มเหลวไป เพราะไม่มีพื้นฐานอยู่ก่อน เราไม่สามารถ
คัดเอาคนที่มีพื้นฐานไปได้ก็จะยุ่งยาก ลำบาก เป็นภาระทั้งส่วนเศรษฐกิจและส่วนจิตใจ
ตลอดจนกระทั่งความรู้สึกของนักเรียนเหล่านั้นด้วย ได้เคยลองมาอย่างนี้เมื่อก่อน ๕ ปี
ที่ผ่านมา ในที่สุดก็มาคิดกันว่าสิ่งที่เรียกว่ามิดเดิลอีสต์สตัดดีนั้นเป็นเรื่องของ
ตะวันออกกลาง แต่ไม่ใช่เรื่องของประเทศใดประเทศหนึ่ง เพราะในหลักสูตรที่ประกอบ
กันขึ้นเป็นสิ่งที่เรียกกันว่าตะวันออกศึกษาหรือมิดเดิลอีสต์สตัดดีนั้น นอกจากจะต้องเรียน
ศิลปวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มตะวันออกกลาง ต้องเรียนกฎหมายระหว่างประเทศ
เรียนรัฐศาสตร์ เรียนเศรษฐศาสตร์ และที่สำคัญก็คืออาจจะต้องเรียนภาษาอังกฤษ

และที่อยากให้ได้ประเทยงนกด้วยกระสุนนัดเดียวได้นกหลายตัว ก็คือให้รู้จักมักคุ้น
กับพวกที่มาเรียนด้วยกัน เพราะคนเหล่านี้เมื่อเรียนจบก็กลับไปทำงานทำการเป็นผู้หลัก
ผู้ใหญ่ในวงการในราชการของเขา เป็นทูต เป็นครูบาอาจารย์ก็จะสามารถติดต่อ
คบค้าสมาคม คือเราหวังเรื่องสัมพันธ์อีกแบบหนึ่งแทนที่จะสัมพันธ์กับนักเรียนที่เป็นเจ้าของ
อารยธรรม เราก็ไปคิดว่าสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมรุ่นที่ต่อไปเป็นนกอีกตัวหนึ่งที่ยังไปแล้วได้
ประโยชน์ -----

นี่คือความคิดในอดีต วันนี้ก็มีนักเรียนที่ไปเรียนมิชเชลลิสต์สตัดส์คอลลีจในอเมริกา ในอังกฤษ ไม่ใช่เฉพาะอเมริกันนะครับ ในอังกฤษก็มาก มหาวิทยาลัยลอนดอนนี่มีอยู่มากทีเดียว แล้วก็ในฝรั่งเศส เช่น ที่มหาวิทยาลัยปารีสก็เรียนอยู่เป็นอันมาก ครูบาอาจารย์ก็เป็นผู้เชี่ยวชาญ แล้วเวลาเรียนก็ไม่ได้เจาะจงลงไปถึงประเทศใดโดยเฉพาะ เป็นเรื่องของมิชเชลลิสต์สตัดส์ทั้งหมด ผมขออภัยที่จะเลยไปนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ไม่ได้เรียนเพราะมีคำถามอยู่เหมือนกันเรื่องการเทียบวุฒินักเรียน รัฐไม่ได้ละเลยครับ ข่าวลือมีครับท่านประธานฯ ว่าพวกไปเรียนที่ตะวันออกกลางรัฐไม่เทียบวุฒิ ซึ่งไม่เป็นความจริง เพราะว่ารัฐเทียบวุฒิให้เสมือนหนึ่งจบเมืองไทยทุกประการ ในระยะ ๓ ปีที่ผ่านมา มีนักเรียนไทยที่เรียนจบจากประเทศตะวันออกกลาง โดยเฉพาะเจาะจงคือจบจากอิรัก จอร์แดน ซาอุดีอาระเบีย ซีเรีย และคูเวต มาขอเทียบวุฒิจำนวนทั้งสิ้น ๑๕ คน ซึ่งรัฐเทียบให้ทั้งหมดทั้ง ๑๕ คน และวันนี้ ๑๕ คนที่จบจากตะวันออกกลาง ซึ่งก็มีอิรักอยู่ด้วยนั้นส่วนหนึ่งรับราชการอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ แต่ตอนไปเขาไปโดยทุนส่วนตัวของเขา นะครับ หรือทุนของรัฐบาลอิรัก อีกส่วนหนึ่งก็เป็นครูบาอาจารย์อยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วก็มีส่วนหนึ่งเหมือนกันที่เทียบวุฒิ แล้วไม่ได้เข้ารับราชการ พอใจแล้วว่ารัฐบาลเขาเทียบวุฒิให้ ก็เอาวุฒิไปใช้สมัครในธนาคารหรือกิจการเอกชน คราวที่แล้วใช้วุฒินี้มาสมัครเป็นสมาชิกรัฐสภา ก็มี เพราะฉะนั้นในเรื่องการเทียบวุฒิก็ไม่มีปัญหา

ส่วนประเด็นเรื่องสมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสังเกตอยากให้รัฐบาลได้รับไปทบทวนนโยบาย เรื่องส่งนักเรียนไปเรียนมิชเชลลิสต์สตัดส์คอลลีจ หรือแม้แต่วิชาอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง เพื่อประโยชน์ในการสัมผัส คบค้าสมาคมและใช้สอยประโยชน์ในระยะยาวนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลขอรับไปดำเนินการ แต่คงจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทั้ง ๓ อย่างที่กราบเรียนตอนต้น กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านรองนายกฯ ครับ ขณะนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ มาอยู่ที่ประชุมพร้อมที่จะตอบกระทู้ลำดับต่อไปแล้ว ขอเรียนกับท่านว่า กระทู้ที่ท่านจะตอบต่อนั้นเป็นกระทู้ เรื่อง นโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน

๓๘

ว. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๑๗/๒

ซึ่งมีท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติตั้งกระทู้ถามในเรื่องเดียวกัน ๒ ท่าน ท่านแรกคือ
ท่านจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ และท่านปราโมทย์ ไพชนม์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ขอเรียนกับท่านว่าจะขอให้ทั้ง ๒ ท่านถามไปก่อนนะครับ
แล้วท่านค่อยตอบ แล้วหลังจากนั้นแต่ละท่านก็จะมีการซักถามเพิ่มเติม ขอให้เป็นที่เข้าใจ
ตามนั้นทั้ง ๒ ท่านนะครับ

(สำเนา)

รับที่ ๓๑/๒๕๔๖ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๔๐

วุฒิสภา

๕ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง นโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน หรือการทำให้ประชาชนผู้ถือสิทธิในสินทรัพย์บางอย่างสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน หรือกู้ยืมเงินทุนได้นั้น นับว่าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และสร้างโอกาสแก่ประชาชน โดยเฉพาะคนจนให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการสร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการใหม่ โดยมีหลักการสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน คือ เอกสารแสดงสิทธิของสินทรัพย์แต่ละประเภทต้องเป็นเอกสารแสดงสิทธิแบบมีเงื่อนไข โดยรัฐสามารถกำกับและควบคุมการโอนสิทธิได้ และสินทรัพย์แต่ละประเภทต้องมีการประเมินราคาที่เหมาะสมสอดคล้องกับมูลค่าทางการตลาด และมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินทรัพย์ในแต่ละประเภทด้วย จึงขอเรียนถามว่า

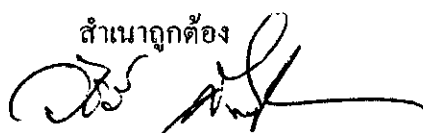
๑. รัฐบาลมีการวางแผนงานตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุนหรือไม่ อย่างไร
๒. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ที่เป็นที่คินเพื่อให้ประชาชนได้ถือครองที่คินทำกินอย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จิโรจน์ โชติพันธุ์
(นายจิโรจน์ โชติพันธุ์)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรวิ สิ้นชวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

วันที่ ๓๒/๒๕๔๖ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๔๑

วุฒิสภา

๕ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง นโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

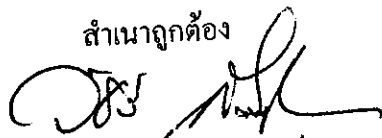
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามค่วน ตามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้
ด้วยรัฐบาลมีนโยบายที่จะแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน หรือการทำให้ประชาชนผู้ถือสิทธิ
ในที่ดินบางอย่างสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน หรือกู้ยืมเงินทุน แต่เนื่องจากการประกาศเขตหวงห้าม
ของทางราชการ (ที่ราชพัสดุ) โดยไม่มีการสำรวจจริงในพื้นที่ก่อนประกาศ ทำให้ราษฎรผู้ซึ่งอาศัยอยู่
โดยไม่มีหลักฐานในการออกโฉนดที่ดินเสียสิทธิในที่ดินนั้น สืบเนื่องจากกรณีดังกล่าวทำให้ราษฎร
ที่ได้เข้ามาอยู่อาศัยในที่ราชพัสดุก่อนที่ทางการทหารจะเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์ในที่ดิน ราษฎรได้รับความ
เดือดร้อนและได้มีการเรียกร้องขอสิทธิในที่ดินดังกล่าว โดยอ้างว่าได้เข้ามาอยู่อาศัยก่อนที่ทาง
ราชการจะมีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับที่ราชพัสดุที่ทหารขอใช้เพื่อทำประโยชน์ของทางราชการ
ซึ่งมีราษฎรเข้าไปอยู่อาศัยทำกินแล้วอย่างไร
 ๒. รัฐบาลมีนโยบายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรที่อยู่อาศัยและทำกิน
ในที่ราชพัสดุที่ทางการทหารขอใช้หรือไม่ อย่างไร
- ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปราโมทย์ ไชชนม์
(นายปราโมทย์ ไชชนม์)
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

ส.ส.ร. พิมพ์
๒๕๓๑ ทาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ครับ
เรื่องที่กระผมจะตั้งกระทู้ถามต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความทุกข์ความยากของพี่น้อง
ประชาชน ซึ่งกระผมนี้อดอันตันใจมานานแล้วครับ ต้องขอขอบพระคุณที่ท่านประธานฯ
กรุณาเลื่อนกระทู้ให้ผมมาถามได้เร็วขึ้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมนั้นมีความ
ชื่นชมยินดีตั้งแต่ ๔ ฝนฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่บอกว่า
จะมีนโยบายแปลงที่ดินหรือทรัพย์สินเป็นทุน ผมดีใจจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ
เพราะฉะนั้นเรื่องวันนี้ที่กระผมจะมาตั้งกระทู้ถาม หรืออีกนัยหนึ่งเสนอแนะต่อทางรัฐบาล
ก็เนื่องเพราะเหตุว่าทั้งนี้ทั้งนั้นท่านประธานฯ ครับ เมื่อกระผมได้มองในภาพรวมแล้วนั้น
กระผมมีความรู้สึก พี่น้องประชาชนมากมายเหลือเกินท่านประธานฯ มากมายผมว่าถึง
๕๐ - ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีเอกสารสิทธิที่มีคุณภาพที่ดี ที่มีค่า สิ่งนั้นก็คือไม่มีโฉนดครับ
ท่านประธานฯ -----

แล้วท่านประธานฯ ครับ พี่น้องไม่มีโหนด ไม่มีที่ดินที่สำคัญแล้วจะมีทุนที่ดีได้อย่างไร ก็เพราะเหตุนี้ล่ะครับท่านประธานฯ ครับ เราถึงอยู่ด้วยความยากจน ประเทศเราถึงจนอยู่ ผมดีใจครับ รัฐบาลนี้เริ่มแล้วที่จะแปลงทรัพย์สินเป็นทุน ผมดีใจครับ แต่ผมกราบเรียน ท่านประธานฯ ~~นะครั้น~~ ที่พี่น้องทั้งหลาย ประชาชนทั้งหลายที่เขาไม่มีเอกสารสิทธิ ๑. เรื่องโหนด ท่านประธานฯ ครับ มี น.ส. ๑ มากเหลือเกิน ชาวบ้านต้องแห่กันไปเข้าคิว ทำโหนด งบประมาณที่ดินตั้งไว้บ่อยครับท่านประธานฯ ๒๐๐ กว่าล้านบาท น่าจะ ๕๐๐ ล้านบาท ๖๐๐ ล้านบาท ประชาชนไม่ต้องแย่งกัน แล้วก็บอกว่า นี่ครับถ้าทำโหนดเสร็จต้องโน้นครับท่านประธานฯ อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี ~~นี้ครับ~~ ตายครับ พวกนี้เงินตาย ~~อันนี้~~ อันนี้สิ่งที่ถูกต้อง น.ส. ๑ นะท่านครับ นอกจากนั้น ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ วันนี้มี ~~ฯพณฯ~~ รองนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรี ผมดีใจจริง ๆ ที่มาแทน ~~ฯพณฯ~~ ทักษิณ ผมดีใจมาก ~~นอกจากนั้น~~ ท่านประธานฯ ครับ พี่น้องประชาชนอยู่กันเป็นหมู่บ้าน ๆ เขาบอกว่าเป็นที่ราชพัสดุ ร้อยปีแล้วครับก็ยังเป็นที่ราชพัสดุ ไม่เคยคิดที่จะออกกฎหมาย ให้เอกสารสิทธิเขาเป็น โหนดเขาจะได้มีฐานะมั่นคง ไม่เคยคิดท่านครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมเรียนท่านประธานฯ ว่าทรัพยากรของประเทศไทยนั้นไม่ใช่ธรรมชาติครับ ยิ่งใหญ่ครับ แต่มีปัญหาในการแบ่งทรัพย์สินกันระหว่างรัฐบาลและประชาชน เพราะอะไร ~~ครับท่านประธานฯ~~ ท่านประธานฯ ไปดูได้ครับที่มากมายที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ที่พี่น้อง ~~เขา~~ เขาเรื่องมาตลอดเวลาในระหว่างที่กระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ~~เรื่องดิน~~ ท่านประธานฯ ครับ ~~ไอ้~~ ไอ้ รัฐบาลไม่ไปแก้ไขให้เขา หว่าเขาบุกกรุก ไม่ลงไปดูเขา กบร. ตั้งไว้ก็ไม่เดิน กบร. ส่วนกลางก็รู้สึกว่าจะงบประมาณขอ ๕ แสนบาท จะวางแผนอะไรช่วยเหลือไม่รู้ สำนักงานงบประมาณไปตัดเขาอีกเหลือ ๒ แสนบาท น่าจะเพิ่มเป็นล้าน ไม่มีใครช่วยที่ดิน อย่างจริงจัง กบร. จังหวัดท่านประธานฯ ครับ ตั้งไว้ปีหนึ่งบางที่ประชุมกันที่หนึ่ง ประชุมแล้วไม่ทำอะไรเพราะไม่กล้าเสนอมายัง กบร. กลาง กลัว ไม่ทราบว่าจะกลัวอะไร หรือว่าจะกลัวว่าไปจัดที่ให้แก่ประชาชนก็ไม่ทราบ มากมายหลายอย่างหลายประการ แม้กระทั่ง ส.ป.ก. บางราษฎรเขาก็อยากได้เป็น โหนดเหมือนกันแต่เอาเถิด ส.ป.ก. เรื่องยุ่งยากอันนี้ก็ต้องว่ากันระยะยาว แต่สรุปแล้วท่านประธานฯ ครับที่ผมจะสรุปลงตรงนี้ ก่อนที่จะถาม ~~ฯพณฯ~~ รัฐมนตรี ความจริงผมถาม ~~ฯพณฯ~~ นายกฯ แต่ท่านมาผมก็ดีใจครับ

ที่มา ก็คือหมายศรัทธาว่าที่เราจะช่วยเหลือพี่น้องประชาชน เขาบอกว่าพี่น้องประชาชน
 เดี่ยวเอาที่ไปขายหมด เดี่ยวพี่น้องประชาชนจะไปบุกกรุป่า ก็เมื่อรู้ปัญหาว่าพี่น้องประชาชน
 จะไปบุกกรุป่าแล้วรัฐบาลนี้ต้องมีแนวทางในการแก้ไขในการป้องกันไม่ให้พี่น้องประชาชน
 บุกกรุป่าได้อย่างไรบ้าง มีทำอะไรไหม เคลื่อนไหวไหม ปล่อยอย่างนี้อยู่หรือ ท่านประธานฯ
 ครับบางทีที่ดินขยันมากจนกระทั่งที่ดินนี้ งบประมาณให้เขาน้อยด้วย เขาขยันจะไปออกโฉนด
 ให้บางแห่งคิดป่าไม่มีเขตครับ ไม่มีหลักหมุด ~~หลักหมุดไม่มี~~ กรมพัฒนาที่ดินตั้งงบประมาณ
 มากมายนะครับ เคยวางแผนไว้จะสร้างหลักหมุดให้หมดทั่วประเทศนี้ประมาณ
 ๒๕,๐๐๐ กิโลเมตร แต่ท่านประธานฯ ไปดูครับ ผมก็เป็นกรรมการในเรื่องที่ดินเขาอยู่
 ไปดูแล้วกรมพัฒนาที่ดินนะท่านครับ ไปตั้งให้เขา ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาทอะไรก็ไม่ทราบ
 ครับ เดี่ยวนี้ทราบข่าวว่าทำได้ ๒,๐๐๐ กิโลเมตร หลักหมุดไม่มีครับ-----

ว. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๑๕/๑

ผมดีใจที่ท่านรองนายกฯ มานั่งอยู่ด้วย ได้ทราบนะครับ ตั้งสิ่งก่อสร้างพื้นล้านอะไรก็ตั้งไป ผมไม่ว่า แต่น่าจะต้องทำหลักหมุดให้ชัดเจน คราบไคที่ยังทำหลักหมุดไม่ชัดเจนประชาชน จะต้องบูรณ เราจะต้องแก้ปัญหาคือต่อไปไม่ได้ครับ ถ้าหากว่าไม่มีความชัดเจนในเรื่อง หลักหมุดในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่าสงวน ถ้ายังทำอันนี้ไม่ได้ แก้ปัญหาไม่ได้ แล้วก็ปล่อยอย่างนี้หรือครับ การช่วยเหลือราษฎรจะต้องอยู่อย่างนี้ตลอด เวลาหรือครับ ผมส่งสารราษฎรที่นครรับ พอจะช่วยราษฎรรู้สึกเงื่อนงายอะไรก็เอามาบอกผมเป็นห่วงตรงนี้ ผมก็เชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะต้องแก้ไขปัญหาลำบากนี้ได้ เอาให้ชัดเจนที่ นครรับ ชุดนี้เราจะให้ชาวบ้านทั้งหลายมีเอกสารสิทธิที่ดี มีคุณค่า มีราคา และผม มีความมั่นใจครับถ้าพี่น้องประชาชนทั่วไป แต่เอกสารที่ดีได้โฉนดกันมาก ๆ เป็นทุน เป็นรอน ที่เขาอยู่กันมาไม่มาไม่มีเอกสารสิทธิช่วยเขามีเอกสารสิทธิผมว่าคงจะดีขึ้น ผมมีความเชื่ออย่างนั้นนะครับ จะถูกหรือผิดก็ว่ากันไปแต่ผมเชื่ออย่างนั้น อยากให้เป็นอย่างนี้ ควรจะให้มีการแก้กฎหมายปรับปรุง ช่วยเหลือราษฎรต่าง ๆ เอาละครับ เพราะฉะนั้นในเรื่อง เหล่านี้ผมถึงอยากจะเรียนถามทางรัฐบาลว่า

ในประการที่ ๑ นั้นคือว่า รัฐบาลมีแผนงานตามนโยบายที่จะแปลงทรัพย์สิน เป็นทุนอย่างไรหรือไม่ หรือตอนนี้ทำไปแล้วขนาดไหน ผมอยากจะทราบจะได้สบายใจ สักหน่อยครับ เพราะว่าผมเป็นห่วง เพราะผมก็ทราบว่ารัฐบาลอยากให้ประชาชนรวย แต่ได้มีการช่วยเหลือประชาชนอย่างจริงจังขนาดไหน นี่ประการที่ ๑ นะครับ

ในประการที่ ๒ ก็คือว่ารัฐบาลมีแนวทางแก้ปัญหาสินทรัพย์ที่เป็นที่ดินให้ ประชาชนถือครองอย่างไร แล้วมีมาตรการอะไรบ้างที่ให้แก่ผู้มีที่ดิน มีมาตรการอะไรบ้าง ที่จะไปแก้ปัญหา ที่ปัญหาเยอะครับ ตกลงกันไม่ได้ แบ่งสมบัติกันไม่ออกระหว่างรัฐบาล และประชาชน ผมต้องขอเรียนว่าผมนี้ก็อยากให้ทางรัฐบาลทำในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่ไปให้ ราษฎรผิด ๆ อะไรที่ผิดท่านก็ว่าไปเถอะครับ แต่มันถูกมันต้องขอให้ทำ นี่ขอถามอีก อันหนึ่งว่าท่านมีนโยบายอย่างไรในทรัพย์สิน ให้ราษฎรถือครอง ให้มีเอกสารสิทธิที่ดีต่อไป ข้างหน้า จะขอเพิ่มนิคหน้อยครับ ๆ พลฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ มา ผมขอถามเพิ่มเติมว่าท่านได้เอาจริงเอาจังในการป้องกันแก้ไขขีดเส้นกันแนวในเขตป่า ไม่ว่าจะ เป็นป่าสงวน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตอุทยานแห่งชาติอย่างไรบ้าง ขอถามตรงนี้ด้วยครับ

ว. ๓ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๑๘/๒

เพราะว่าผมเป็นห่วงตรงนี้เหลือเกิน เพราะถ้าแก้ปัญหาอันหลังนี้ไม่ได้ผมว่าเลิกเถอะครับ
ไปช่วยราษฎรไม่ได้ อีกหน่ยราษฎรก็ไปบุกกรุกอีก ต้องแก้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นขอถามตรงนี้
ด้วย ขันต้นนี้ขอถามเพียงแค่นี้ก่อนครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านปราโมทย์ ไชชนม์ ครับ

- ๒๐/๑

นายปราโมทย์ ไพบรณ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายปราโมทย์ ไพบรณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ขอตั้งกระทู้ถามด่วนท่าน
 นายกรัฐมนตรี โดยกระผมได้นำความเดือดร้อนและการเรียกร้องขอสิทธิในที่ดินของ
 ประชาชน โดยเน้นไปในที่ดินที่ทางราชการประกาศเขตหวงห้าม คือที่ดินของทางราชการ
 ที่ดินราชพัสดุที่ทหารขอใช้ ปัญหาความเดือดร้อนและการเรียกร้องสิทธิที่ดินดังกล่าวนี้
 ได้มีมานานหลายยุคหลายสมัยซึ่งรัฐบาลต่าง ๆ ได้พยายามแก้ไขแต่ไม่สำเร็จลุล่วงและ
 ปัญหาอันนี้เกิดขึ้นในหลายลักษณะ หลายท้องที่และหลายจังหวัด เพื่อความเข้าใจใน
 การแก้ปัญหาที่ถูกจุดและเป็นการสนองนโยบาย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในการที่จะแปลง
 สิ้นทรัพย์ให้เป็นทุน กระผมขอยกตัวอย่างในท้องที่ใกล้กรุงเทพมหานคร คือจังหวัด
 กาญจนบุรีและจังหวัดราชบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องที่เขตอำเภอสวนผึ้ง ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้ประกาศผนวกให้อำเภอวังกะ จังหวัด
 กาญจนบุรี ครอบคลุมอำเภอสวนผึ้งทั้งอำเภอ นั่นก็หมายความว่าที่ดินอยู่ฝั่งซ้ายลำภาชีของ
 อำเภอสวนผึ้งเป็นที่ราชพัสดุที่ทหารขอใช้ ซึ่งในการขอใช้ของทางราชการทหารนั้น
 โดยอ้างเหตุผล ๒ ประการ ประการที่ ๑ ทหารขอปลูกไม้ทำกระดาด ในประการที่ ๒
 ทหารขอพื้นที่ดังกล่าวเพื่อฝึกการรบของฝ่ายทหาร กระผมขอกราบเรียนในเบื้องต้นว่า
 พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวนั้น ผิดข้อเท็จจริง เนื่องจากอาณาเขตทางภูมิศาสตร์ของท้องที่
 จังหวัดราชบุรีและจังหวัดกาญจนบุรีนั้น มีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นกลาง ไม่น่าจะผนวกเอา
 อำเภอสวนผึ้งขึ้นอยู่กับอำเภอวังกะ ในสมัยนั้นของจังหวัดราชบุรีด้วย นอกจากนั้นแล้ว
 กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นปัญหาที่
 เกี่ยวข้อง เกี่ยวพันกับ ๓ กระทรวงด้วยกัน กระทรวงแรกคือ กระทรวงกลาโหม กระทรวงที่
 ๒ คือกระทรวงการคลัง และกระทรวงที่ ๓ คือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากปัญหา
 ดังกล่าวนั้นประชาชนมีความเดือดร้อนและได้เรียกร้องสิทธิมานาน มาหลายปี เป็นเวลา
 ไม่นต่ำกว่า ๖๕ ปีดังที่กระผมได้กล่าวเบื้องต้นแล้ว ประชาชนพยายามอย่างยิ่งที่จะเรียกร้อง
 รวมตัวกันต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประมาณ ๔ เดือนที่แล้ว ชาวอำเภอสวนผึ้งประมาณ
 ๔,๐๐๐ คน ได้มารวมกันหน้าที่ว่ากรมการอำเภอสวนผึ้ง ได้ยื่นหนังสือให้สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ และก่อนหน้านั้นทางราชการ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางราชการทหารได้เข้าไปสำรวจตรวจแนวเขต ได้เข้าไปสำรวจต่าง ๆ แต่ว่าการดำเนินการนั้นไม่ต่อเนื่อง เปลี่ยนยุค เปลี่ยนสมัย ราษฎรไม่ได้รับสิทธิในที่ดินและไม่สามารถดำเนินการใด ๆ เนื่องจากเป็นที่ราชพัสดุที่ทหารขอใช้ กระผมจึงนำปัญหาดังกล่าว ความเดือดร้อนดังกล่าว และข้อเรียกร้องสิทธิในที่ดินดังกล่าวนี้ มาแจ้งให้รัฐบาลทราบ โดยได้ตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ว่า ทางรัฐบาลจะแก้ไขปัญหานี้เป็นประการใด อย่างไร

ประการแรก รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับที่ราชพัสดุที่ทหารขอใช้เพื่อทำประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งมีราษฎรเข้าไปอยู่อาศัยทำกินแล้วและก่อนนั้นอย่างไร หรือไม่

ประการที่ ๒ รัฐบาลมีนโยบายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนให้ราษฎรที่อยู่อาศัยและทำกินในที่ราชพัสดุที่ทางการทหารขอใช้อย่างไร ขอขอบคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้มาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่านต่อกรณีปัญหาเรื่องนโยบายในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน แล้วก็ในเรื่องปัญหาที่ทำกินของพี่น้องประชาชน ก่อนอื่นคงต้องขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ในเรื่องแรก เรื่องของนโยบายในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้น ในข้อเท็จจริงผมคิดว่าคงเป็นที่ประจักษ์ต่อสภาแห่งนี้อยู่แล้วว่า วันนี้ปัญหาเรื่องที่ทำกินและปัญหาเรื่องหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรเป็นปัญหาที่สำคัญของชาติ กระบวนการในการกำหนดนโยบายในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ก็ด้วยมีวัตถุประสงค์อยู่ในการที่จะแก้ไขปัญหาความยากจน ในการแก้ไขปัญหาที่ทำกินของพี่น้องเกษตรกรควบคู่กันไป หลักสำคัญที่สุดที่เป็นหลักเกี่ยวเนื่องใน ๒ เรื่องก็คือ ต้องยอมรับโดยทั่วกันว่าวันนี้รากเหง้าของความยากจนของพี่น้องเกษตรกรนี้เกิดขึ้นจาก ๑. พี่น้องเกษตรกรหรือพี่น้องประชาชนโดยทั่วไปนี้ไม่มีเอกสารสิทธิหรือไม่มีสิทธิในที่ทำกินของตนเอง และบนการที่ไม่มีสิทธิในที่ทำกินของตนเองที่ชัดเจน ทำให้กระบวนการการเข้าถึงทุนของพี่น้องเกษตรกรหรือพี่น้องประชาชนที่จะประกอบอาชีพนี้ต้องไปพึ่งพากับเงินกู้ยืมในระบบซึ่งทำให้ต้องเสียดอกเบี้ยและต้นทุนมากมาย อันนำมาสู่สาเหตุสำคัญก็คือ ก่อให้เกิดปัญหาหนี้สินของพี่น้องเกษตรกร จากปัญหาดังกล่าว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจึงได้มีนโยบายในการที่จะดำเนินการในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้พี่น้องประชาชนผู้ยากจนแล้วก็พี่น้องประชาชนซึ่งไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง สามารถเข้าถึงทุนได้ โดยกำหนดแผนงานในการดำเนินการ คือในปี ๒๕๔๖ นี้ให้มีการดำเนินการในการศึกษาแนวทางและกำหนดกรอบแนวทางในการจัดการในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน แล้วก็ปี ๒๕๔๗ จะเข้าสู่กระบวนการในการดำเนินการเพื่อให้บริการในเรื่องของการเข้าสู่ทุน โดยแบ่งประเภทของสินทรัพย์เป็น ๕ ประเภทคือ ๑. สินทรัพย์ที่เป็นที่ดิน อันที่ ๒ ก็คือทรัพย์สินทางปัญญา อันที่ ๓ ก็คือเครื่องจักร อันที่ ๔ ก็คือเรื่องสิทธิการเช่า และ

อันที่ ๕ ก็คือเรื่องสิทธิในการใช้ที่สาธารณะ ทั้ง ๕ ประการนั้นเวลานี้ได้มีการแบ่งกรอบความรับผิดชอบ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนราชการกระทรวงต่าง ๆ คือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะรับผิดชอบในเรื่องของที่ดินที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องที่ ส.ป.ก. แล้วก็ในเรื่องของสิทธิการเช่าที่ดินของกรมป่าไม้

ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยก็จะดูแลในเรื่องของเอกสารสิทธิที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน จะดูแลในเรื่องของสิทธิการเช่าที่เกิดขึ้นจากที่สาธารณะประโยชน์ที่อยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองท้องถิ่น อย่างเช่น ที่ทำเลเลี้ยงสัตว์หรือที่สาธารณะประโยชน์ซึ่งองค์กรท้องถิ่นนั้น ๆ ให้สิทธิในการเช่ากับพี่น้องประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่น แล้วอันสุดท้ายที่กระทรวงมหาดไทยจะดูแลก็คือ ในเรื่องสัญญาเช่าที่ดินของพี่น้องประชาชนซึ่งไปเช่าที่ทำกินจากบุคคลอื่นมาประกอบอาชีพ เช่นที่ปรากฏอยู่ในทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเกษตรก็คือว่า ต้องยอมรับความเป็นจริงว่า มีพื้นที่โฉนดที่ดินที่เป็นโฉนด น.ส. ๓ ซึ่งเป็นของนายทุน แล้วก็พี่น้องเกษตรกรนี้ไปเช่านา หรือไปเช่าสวนเช่าไร่เช่ามาทำกิน การเข้าถึงทุนของพี่น้องเกษตรกรเหล่านี้มีปัญหา เพราะว่าจะไปกู้โดยเอาโฉนด น.ส. ๓ ไปกู้ไม่ได้ เพราะว่าชื่อเอกสารสิทธิเป็นของบุคคลอื่น แต่ตนเองนี้เป็นคนเช่าแล้วก็ทำประโยชน์อยู่ ตรงนี้เองนี่นะครับจะนำไปสู่กระบวนการในการนำสัญญาเช่าเหล่านั้นมาเป็นหลักประกันในการเข้าถึงทุน เพื่อที่จะได้ให้เกิดทุนในการที่จะนำไปสู่การลดต้นทุนในกระบวนการผลิตของพี่น้องเกษตรกร

เรื่องต่อไปก็คือในส่วนของการคลัง กระทรวงการคลังก็จะดูปัญหาในเรื่องของที่ราชพัสดุ ที่สงวนหวงห้ามของทางราชการ ซึ่งได้มีการประกาศเป็นที่สงวนหวงห้ามของทางราชการ กระบวนการในการจัดการก็คือกระทรวงการคลังจะดูในส่วนตรงนี้ก็ถือว่า สัญญาเช่าทั้งหลายเหล่านี้ที่อยู่ในที่ราชพัสดุนี้ จะสามารถเป็นสัญญาเช่าที่นำไปสู่กระบวนการที่จะเข้าถึงทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของทางรัฐบาล ซึ่งจะทำให้สิทธิการเช่าเหล่านั้นสามารถแปลงเป็นหลักประกันกับพี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของสัญญาเช่าได้

อีกส่วนหนึ่งก็คือในส่วนของการตรวจทรัพย์สินธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ในส่วนของพื้นที่ป่าบางส่วนซึ่งเป็นป่าเสื่อมโทรมแล้วก็ไม่สมควรที่จะดำรงสภาพที่เป็น
 ป่าฟื้นฟูต่อไปได้ก็จะเข้าสู่กระบวนการการเช่าตามระเบียบของกรมป่าไม้เดิมหรือที่เรียก
 กันว่า สทก. ซึ่งก็จะมาดูแลในเรื่องการรับรองในเรื่องของสิทธิตรงนี้จะนำไปสู่
 การเป็นหลักประกันในการแปลงเข้าสู่ระบบของการที่จะเข้าถึงทุนของพี่น้องเกษตรกรได้
 เพราะฉะนั้นกรอบของการดำเนินการทั้งหลายที่ผมได้กราบเรียนนี้ รวมไปถึงจนถึงอันสุดท้าย
 ก็คือในเรื่องของสิทธิอื่น เช่น สิทธิในการเช่าแปลงตลาดสด ซึ่งมีการเช่าต่อกันมาอยู่
 แต่ถ้ามีนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยถูกต้องแล้วก็จะสามารถ
 นำมาแปลงเป็นหลักประกันในการเข้าถึงทุนได้อีกต่อไป ทั้งหมดทั้งปวงคือสิ่งที่รัฐบาล
 ได้พยายามดำเนินการแล้วก็เร่งรัดในการที่จะทำให้พี่น้องประชาชนสามารถที่จะได้แปลง
 สิทธิเหล่านี้มาเป็นทุน ในอันที่ไม่ใช่เรื่องของส่วนที่เกี่ยวข้องอันสุดท้ายก็คือในส่วนของ
 กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป้าหมายของรัฐบาลก็คือต่อจากนี้ไป
 เรื่องสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือสิทธิทางปัญญาที่เกิดขึ้นตามประมวลกฎหมายที่ว่าด้วย
 ทรัพย์สินทางปัญญา รัฐบาลก็จะเปิดช่องให้คนเหล่านั้นซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิบัตร
 อนุสิทธิบัตรหรือเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านั้นสามารถนำสิทธิบัตรที่ได้มี
 การจดทะเบียนนั้นมาแปลงเป็นหลักประกันอันจะนำไปสู่กระบวนการในการเข้าถึงทุนได้
 อีกทางหนึ่งเช่นเดียวกัน กรอบทั้งหมดนี้อยู่ในระหว่างการที่ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 จะต้องเร่งรัดปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนโดยมีการสำรวจ มีการขึ้นทะเบียน มีการจัดทำระบบ
 สารบบทั้งหมดเพื่อจะนำไปสู่การให้บริการในการที่จะพิจารณาให้นำหลักประกัน
 เหล่านั้นเข้าไปสู่การเป็นหลักประกันในการเข้าถึงทุนให้ได้ในปี ๒๕๔๗ ตามเป้าหมาย
 ของรัฐบาล หมายความว่าปี ๒๕๔๗ เราจะดำเนินการ

ในส่วนต่อมาก็คือว่าเรื่องของการจัดการที่ทำกินที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
 ได้ซักถามว่าจะแก้ไขปัญหอย่างไร คงต้องยอมรับว่าในอดีตที่ผ่านมาการจัดการในเรื่อง
 ที่ดินของรัฐนำไปสู่กระบวนการในการออกเอกสารสิทธิ เช่น ส.ป.ก. หรืออะไรนี้
 ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่นำไปในการจัดเอกสารสิทธินี้เป็นที่ซึ่งมีปัญหาการร้างว่างเปล่า กั้นการ

ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งกับการประกอบอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการเกษตร จัดให้พี่น้องประชาชนไปอย่างไรนี้ก็ทำกินไม่ได้ เมื่อทำกินไม่ได้ก็ขายสิทธิไม่หวงแหนสิทธิ เมื่อไม่หวงแหนสิทธิ ได้รับแจกแล้วขายสิทธิ ต่อไปบุกกรุกที่ใหม่ ซึ่งเชื่อว่าจะอุดมสมบูรณ์กว่าที่เดิมที่ได้รับการจัดสรรมา ก็เป็นปัญหาต่อเนื่องกันมาแล้วนำไปสู่กระบวนการในการตัดไม้ทำลายป่าแล้วรุกเข้าไปในเขตป่าอย่างไม่มีที่จบสิ้น ซึ่งเรื่องนี้เป็นสาเหตุสำคัญต้องยอมรับว่าในอดีตที่ผ่านมาการจัดการในเรื่องระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านการเกษตรมีปัญหา เรามุ่งพัฒนาโดยส่วนใหญ่งบประมาณที่นำไปใช้ในเรื่องสาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านการเกษตรเราไปทำในพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่มีเอกสารสิทธิเป็นของตนเอง ที่ผ่านมาระสร้างระบบน้ำ ระบบชลประทาน ระบบคลองส่งน้ำในที่ดินส่วนใหญ่ของประเทศ แล้วในที่สุดตอนจบสถานการณ์ปัจจุบันเราจะพบว่าที่ส่วนใหญ่ซึ่งมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานครบถ้วนสมบูรณ์เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับจะทำการเกษตร มีคลองชลประทานมีอะไรต่อมีอะไรที่ผ่านที่ของราษฎรหรือประชาชนที่มีเอกสารสิทธิเป็นของตนเอง สุดท้ายที่เหล่านั้นที่เราหวังว่าระบบน้ำจะนำไปสู่การผลิตทางการเกษตร กลายเป็นเจ้าของสิทธิที่ดินขายที่ให้กับผู้ประกอบการอื่น แล้วก็ถูกแปลงที่ดินเหล่านั้นไปเป็นรีสอร์ท (Resort) ไปเป็นสนามกอล์ฟ กลายเป็นว่าระบบชลประทานที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยเจตนาจะไปรองรับการผลิตทางการเกษตรนี่กลายเป็นไปรองรับระบบสนามกอล์ฟ รีสอร์ทให้กับผู้ที่ไปลงทุนแล้วซื้อที่ดินจากเอกสารสิทธิอื่น ตรงนี้เอง โดยนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายให้กระทรวงเกษตรฯ ได้ทบทวนนโยบายในการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยเฉพาะระบบน้ำกับพื้นที่การผลิตทางการเกษตรว่า ในส่วนของที่ดินที่เป็นส่วนเอกสารสิทธิของประชาชน โดยทั่วไปที่เคยทำในอดีตนี้เราได้ทำมามากแล้ว ต่อจากนี้ไปสัดส่วนน่าจะได้มีการปรับว่าเงินงบประมาณที่จะใช้ในการสร้างแหล่งน้ำหรือระบบน้ำเพื่อการเกษตรนี้ควรจะต้องให้นำหน้ากับการไปสร้างในที่ดินที่เป็นที่ของราชการ

เช่น ที่ในเขต ส.ป.ก. เมื่อไรที่ดินที่เป็นของรัฐที่จัดสรรสิทธิให้กับเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์นี้ ประชาชนหรือเกษตรกรที่ได้รับแจกสิทธิไปนี้เขาจะหวงแหนสิทธิ เพราะว่าที่ตรงนั้นทำกินได้แล้วก็สร้างรายได้ที่จะมีผลที่จะทำให้ครอบครัวเขามีความมั่งคั่งและอุดมสมบูรณ์ต่อไป แต่ถ้าทราบไฉนระบบชลประทานระบบน้ำนี้ยังไม่ไปสร้างความอุดมสมบูรณ์ให้กับที่ที่มีการจัดสิทธิให้กับเกษตรกรอย่างเช่น ส.ป.ก. นี้ ไม่มีวันหรือที่ผู้ได้รับแจก ส.ป.ก. จะหวงแหนสิทธิของเขา เขาก็จะขายสิทธิแล้วก็ไปบุกรุกต่อไปเรื่อย ๆ อย่างหาที่จับส้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นโดยนโยบายและยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลให้กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็คือ เราจะต้องสร้างระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในที่ดินของรัฐให้มากขึ้นกว่าเดิมโดยมีการกำหนดสัดส่วนน่าจะอยู่ประมาณสัก ๗๐ เปอร์เซ็นต์กับ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หมายถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ไปทำในที่ที่มีเอกสารสิทธิของประชาชนโดยทั่วไปที่เป็นโฉนด น.ส. ๓ ซึ่งสามารถขายเปลี่ยนมือได้ ซึ่งแน่นอนก็เป็นการดูแล แต่ในส่วนของพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นของรัฐนี้เราจะใช้น้ำหนักประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ และเราก็เชื่อมั่นความเชื่อว่า พื้นที่ที่ยากจนไม่มีที่ดินเป็นของตนเองถ้าได้ที่ดินซึ่งมีความพร้อมในระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่สมบูรณ์จริง ๆ แล้วนั้นเขาจะหวงแหนสิทธินี้ของเขา เขาจะไม่ไปบุกรุกทำลายต่อ แล้วเขาจะไม่ขายสิทธิของเขา เพราะที่แปลงนี้สามารถสร้างรายได้แล้วก็คุ้มครองชีวิตของเขาและครอบครัวของเขาได้ต่อไป เรื่องนี้น่าจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกเขตป่าที่เป็นรูปธรรมมากกว่าวิธีอื่น ๆ เพราะมีมูลเหตุจูงใจให้คนเหล่านั้นหวงแหนสิทธิของเขา

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องของที่สงวนหวงห้ามของทางราชการที่ทำนุสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดราชบุรี ได้ตั้งข้อซักถาม กระบวนการในการจัดการปัญหาในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องเนืองมาหลายรัฐบาล รัฐบาลยึดหลักในการจัดการแก้ไขปัญหาที่อยู่ ๒ วิธี

เรื่องแรกในการแก้ไขปัญหาในเรื่องของที่สงวนหวงห้ามของทางราชการไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นที่ราชพัสดุหรือที่สงวนหวงห้ามที่ทางทหารใช้ก็ตามแต่นี้หลักสำคัญที่ต้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติก็คือว่า กระบวนการในการให้ความเป็นธรรมกับกระบวนการพิสูจน์สิทธิ หลักคือต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าป่ารุกคนหรือคนรุกป่า ถ้าปรากฏว่าป่ารุกคน พิสูจน์ได้ก็ต้องให้สิทธิกับคนที่ถูกป่ารุกหรือที่สงวนหวงห้ามของทางราชการไปบุกรุกโดยการพิสูจน์แล้ว ก็จะต้องให้สิทธิเขาแล้วก็ให้เอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมาย

ที่ติดต่อไป แต่ถ้าเป็นกรณีคนรุกป่าหมายความว่าประกาศเขตป่าก่อนหรือมีพระราชกฤษฎีกาประกาศเขตสงวนหวงห้ามของทางราชการก่อนที่คนเหล่านั้นจะไปอยู่แล้วมีกระบวนการกลไกทางกฎหมายและกระบวนการในการพิสูจน์ที่พิสูจน์ได้อย่างนั้น หลักก็คือต้องมาดูว่าที่เหล่านั้นยังมีความเหมาะสมหรือราชการต้องการใช้ประโยชน์อีกต่อไป ถ้ามีความเหมาะสมที่จะเป็นป่าต่อไปนี้ก็ต้องแก้ไขปัญหาโดยกระบวนการในการจัดที่ทำกินอื่น โดยสิทธิให้กับเขาไป แต่ถ้าที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นเขตป่าต่อไปแล้ว เป็นสภาพไม่มีสภาพป่าหลงเหลืออยู่ก็ต้องเข้าสู่กระบวนการปฏิรูปที่ดินเพื่อให้สิทธิทำกินของเขาต่อไป ส่วนในเรื่องของที่สงวนหวงห้ามของทางราชการ อย่างเช่นเหตุที่เกิดขึ้นที่ราชบุรี ที่กาญจนบุรีหรือที่นครราชสีมา กรณีนี้ก็จะมาพิจารณาโดยอันแรกคือพิสูจน์สิทธิเหมือนกัน ถ้าปรากฏว่ากระบวนการของการเข้าไปอยู่นี้เป็นการประกาศหลังจากที่พี่น้องประชาชนไปอยู่ก็ต้องให้สิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ถ้าพี่น้องประชาชนไปอยู่ที่หลังการประกาศพระราชกฤษฎีกาเป็นเขตหวงห้ามของทางราชการ ก็มาดูต่อไปว่าราชการจะใช้ประโยชน์หรือไม่ ถ้าราชการใช้ประโยชน์ก็ขอให้กันเฉพาะส่วนที่ราชการต้องการใช้ประโยชน์ ในส่วนที่ราชการไม่ใช้ประโยชน์แล้วนี้ก็มาจัดสิทธิในเรื่องการเช่าตามระเบียบของทางราชพัสดุเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ขึ้นทะเบียนแล้วเช่าอย่างถูกต้องต่อไปและจะได้ไม่เกิดปัญหาต่อไป แล้วสิทธิในการเช่านี้ก็จะสามารถนำมาเข้าสู่ระบบของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในการที่จะเข้าถึงทุนเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินได้อีกต่อไป นั่นคือกระบวนการในการแก้ไขปัญหาในเรื่องการจัดการในเรื่องของที่สงวนหวงห้ามของทางราชการ ไม่ว่าจะ เป็นเขตป่า เขตที่ราชพัสดุหรือเขตสงวนหวงห้ามอื่น ๆ หรือที่สาธารณประโยชน์ที่อยู่ใน ความดูแลของท้องถิ่นและรวมไปจนถึงความคืบหน้าของการดำเนินการในนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของทางรัฐบาล ในเบื้องต้นขออนุญาตตอบเพียงเท่านี้ครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมได้ฟัง ๑พณฯ รัฐมนตรีตอบแล้วก็ต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑พณฯ เนวิน ชิดชอบ นี่ต้องขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านเป็นผู้ที่สนใจช่วยเหลือชาวไร่วาวนาเป็นอย่างดีมาก ผมก็ดีใจครับ ท่านก็มีแนวทางแก้ไข แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็ขอฝากข้อคิดข้อสังเกต การที่ ๑พณฯ บอกว่า สาธารณูปโภคที่ช่วยชาวบ้านดีครับ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ว่าเอกสารสิทธิเป็นเรื่องสำคัญ เอกสารสิทธิที่ทรงคุณค่า ผมขอใช้คำคำนี้ ถ้าตราบใจที่ประชาชนยังไม่ได้เอกสารสิทธิที่ทรงคุณค่าแล้วต้องจนครับ ต้องหาทางเรื่องใหญ่ครับ ส่วนจะขุดสระขุดอะไรขุดไป ดีครับ แต่ว่าผมอยากเสนอตั้งต่อไปนี้เพื่อไม่ให้เสียเวลา

ประการที่ ๑ ท่านประธานฯ ครับ ขอฝากเสนอไปยัง ๑พณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นแผนเผชิญหน้า แผนเฉพาะหน้า แผนเฉพาะกาล ขอฝากรัฐบาลจงขีดเส้นปักหลักหมุดให้ชัดเจน ตรงไหนทำเป็นถนนที่กั้นก็กั้นเสีย ให้มีการปกป้องเขตป่าที่แน่นอนถาวร ไม่ใช่ป้องกันแต่ไฟฟ้า ต้องป้องกันการบุกรุก ไม่ใช่ปลูกป่า แต่ต้องป้องกันป่าให้ชัดเจน ผมดีใจที่อุทยานแห่งชาติอะไรที่พัฒนาก้าวหน้ามาก ผมดีใจจริง ๆ แต่ว่าเสียชนิดเดียวท่านประธานฯ ~~ครับ~~ หลักเขตไม่ชัดเจน มีปัญหาที่ดินนี้เขาจะไปวัดออกโฉนดให้ราษฎรก็ไม่ได้ เพราะไม่รู้ ~~อยู่ตรงไหน~~ หลักเขตไม่มี ฝากเถอะครับ แผนนี้สำคัญที่สุด ปัญหาเดียวนี้ที่เราช่วยเหลือประชาชนในเรื่องเอกสารสิทธิไม่ได้ มันอยู่ตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ อยู่ตรงที่ว่าไม่มีการกำหนดหลักเขตที่แน่ชัด นี่คือนโยบาย ทุกคนบอก ถ้ายกที่ให้ราษฎรไป ออกโฉนดไปเสร็จแล้วราษฎรบุกรุกป่าแน่นอน เพราะเราไม่มีเขตแน่ชัด ต้องเขตให้ชัดก่อน พอเขตให้ชัด ออกเอกสารสิทธิ ต่อไปพี่น้องประชาชนจะไม่ขาย และพี่น้องประชาชน ขอพูดนิดหนึ่ง เอกสารสิทธิที่เขาถูกต้อง โฉนดนี้ขายได้ราคาดี เดียวนี้พี่น้องประชาชนมี น.ส. ๓ เลข ~~ท่านครับ~~ ไปขายถูกหนักครับ ออกโฉนดไม่ทัน พี่น้องประชาชนไม่ใช่อยากขาย บางคน ~~จำเป็น~~ บางคนต้องหาค่าเครื่องบิน โน่นไปทำงานต่างประเทศ บางคนลูกจะไม่มีเรียน ท่านครับ จะไปขายเขาถูก ๆ เพราะเอกสารสิทธิไม่ดี อันนี้พูดถึงที่ถูกต้องนะ

ถ้าเอกสารสิทธิไม่ถูกต้องอีกเรื่องหนึ่งครับ แต่แผนเผชิญหน้าที่ขอฝากทางท่านประธานฯ ไปยังนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีก็คือว่าขอให้มีการปักหลักเขตที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักรวมของกรมพัฒนาที่ดินไม่ก้าวหน้า ไปคู่ได้เลยครับ ไม่ก้าวหน้าเลย ไม่มีเลย ผมขอฝากด้วยเรื่องนี้นะครับ เชื่อมมือ ๆ ผนวกรวม รัฐมนตรี นี่ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ แผนระยะสั้นท่านประธานฯ แผนระยะสั้นคือว่าอยากให้ทางรัฐบาล ให้ท่านรัฐมนตรีกราบเรียน ๆ ผนวกรวม นายกฯ ด้วย ฝากที่กรมที่ดินครับ กรมที่ดินขอ ให้เพิ่มงบประมาณน้อยๆเถอะครับ ออกโฉนดให้เร็วกว่านี้หน่อย อย่าให้ราษฎรต้องไปแย่ง X เข้าคิวกัน เข้าหน้าที่ไม่พอ งบประมาณน้อย ๒ ปีนี้ท่านครับ ปีก่อนผมเป็นกรรมการ การงบประมาณตอนแรกเข้ามาใหม่ ๆ โน่นครับ ทราบว่ากรมที่ดินเขาขอไป ๓๐๐ ล้านบาท ถูกตัด ๒๐๐ ล้านบาท และเราไปคุยกันเจรจากันก็ได้มาอีกเป็น ๒๕๐ ล้านบาท ปีนี้ไปคูชิ ครับ งบประมาณ ๒๕๕ ล้านบาท งบประมานั้นแหละครับท่านครับ เพิ่มได้ เป็น X ๕๐๐ ล้านบาท หรือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็ว่ากันไป ออกโฉนดเสีย นี่ที่ที่ไม่เกี่ยวกับป่าไม้ ที่ที่ถูกต้อง น.ส. ๓ ส.ค. ๑ ออกให้ถูกต้อง เพราะที่ดินเอกสารสิทธิมีคุณค่า มีราคา พื้น้อง ประชาชนอุ่นใจ เคี้ยวนี้บ้านเมืองที่จนเพราะอะไร เพราะคนจนครับ เอกสารสิทธิไม่ดี ส่วนหนึ่งครับ นี่ต้องขอเรียนว่าส่วนหนึ่ง นี่ประการที่ ๑ นี่ถือเป็นแผนระยะสั้น ผมว่าอันนี้ ทำได้ ไม่มีปัญหา อันนี้ไม่มีปัญหา เพียงอย่างเดียวรัฐบาลช่วยگردาตั้งงบประมาณ สนับสนุนกรมที่ดิน หรือให้กรมที่ดินตั้งเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น นี่เป็นแผนระยะสั้น แผนต่อไป ผมว่าต้องเป็นแผนระยะยาวครับ ผมขอเสนอไปยังนายกรัฐมนตรีด้วย ๆ ผนวกรวม รัฐมนตรีด้วย แผนระยะยาวที่ผมจะพูดถึงต่อไปนี้ก็คือว่าแผนที่เกี่ยวกับที่ดินที่มีปัญหา ที่ดินมีปัญหาครับ X ปัญหาน้อย ปัญหายากและปัญหาเรื้อรัง มีทั่วประเทศ มีหลายแห่งครับท่านประธานฯ ยกตัวอย่างเช่นที่พะเยา เพื่อนผมเป็นกรรมการเรื่องที่ดินเหมือนกัน เขาขอเอกสารสิทธิ ๕ ปี แล้ว กบร. ไม่ได้พิสูจน์สิทธิให้เขาเลย ไม่ได้พิสูจน์สิทธิให้เขาครับ หรือที่มรดกที่เขาพาผม X ไปดูมาเขาร้องมาทาง ส.ว. ไปดูกันโน่นทะเลาะกับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไม่จบ เขาว่า อุทยานเขาใหญ่ไปวัดกินที่เขาโน่น ก็ไม่ทราบว่าจะอย่างไร ไม่มีข้อยุติ ออกโฉนดไม่ได้เป็น

ว. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สรยุทธ ๒๔/๓

แถว มากมายก่ายกอง นี่คือนิติบัญญัติที่เป็นปัญหา ที่ดินเป็นปัญหานี้ผมว่ารัฐบาลต้องวางแผนระยะยาวและจะต้องขึ้นกับ กบร. จะต้องทำหน้าที่วางมาตรการว่าเราจะไปแก้ปัญหาเหล่านี้
อย่างไร-----

- ๒๕/๑

ที่ดินตรงไหนที่มีปัญหาน้อยเราจะแก้อย่างไรให้ชาวบ้านได้เอกสารสิทธิ ตรงไหนที่ดินมีปัญหาเรื่อร้างเราจะวางมาตรการอย่างไรที่จะแก้เป็นจุด ๆ ผมอยากให้ทางรัฐบาลได้มีการสำรวจ ตรวจสอบที่ดินที่มีปัญหาทั่วประเทศทุกจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ (CEO) เอามาทำเรื่องที่ดินมอบอำนาจลงไป ให้แก้ปัญหามาให้แก่ประชาชนแล้วทุนจะเพิ่มขึ้น กราบเรียนท่านประธานฯ สักนิดหนึ่งว่าเรื่องการเช่าพื้นที่ก็ดูรับ แต่ว่าตรงไหนที่ทางรัฐบาล พิสูจน์ได้ว่าเป็นสิทธิราษฎรก็ควรให้สิทธิอย่าให้เขาเช่ารับ เขาเช่าไม่มีทุนเท่าไร ถ้าจะทำกินเข้าไป หรือเข้าไปแล้วรัฐบาลได้เงินไม่เท่าไรอย่ารับท่าน แต่การให้สิทธิ แก่ประชาชนที่ควรได้ที่ถูกต้องอยู่บนพื้นฐานแห่งความยุติธรรม ออกให้เขาครับ ถ้าเรา ไปกันที่เขาควรได้ ก็เท่ากับเราไปบีบประชาชนให้จนค่อไปอีกตามเดิม ทำไมเราไม่ทำให้ ประชาชนได้เงยหน้าอ้าปาก ขึ้นสู่ความร่ำรวยมีเงินมีทอง ประเทศชาติเราจะไต่ยิ่งใหญ่มาก ผมไปดูสิงคโปร์ท่านครับ ขอประทานโทษยกตัวอย่างสักนิดหน่อย ก็เห็นมีเพื่อนบางคน ยกตัวอย่างเมืองนอกได้ไปดูกัน ผมไปดูสิงคโปร์ท่านครับประเทศเขาเล็ก เขามีการจัดแบ่ง ทรัพยากรที่ยิ่งใหญ่ พี่น้องประชาชนเขาร่ำรวยกันครับ เขาอยู่ดีกินดีร่ำรวยกัน เขามีราษฎร ๔ ล้านคนดู รวยเกือบทั้ง ๔ ล้านคนท่านครับ เขาใช้สมอง เขาใช้หัวใจ เขามีการแบ่ง ทรัพยากร เขาช่วยเหลือประชาชน ของเราเป็นอย่างไรครับ ๖๐ ล้านเขาว่ามีคนรวยอยู่ ๒ ล้าน เขาว่าจริงไม่จริงก็ไม่รู้ ผมไม่มีตัวเลขไม่ใช่นักวิชาการ แต่เขาว่าอย่างนั้น แต่ทำไม ประชาชนเดี๋ยวนี้ประมาณเท่าไร อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ทำไมไม่รวยขึ้น ให้รวยขึ้นซิ ให้สิทธิ เขาไปซิ ทำไมไม่กล้าให้ เขาเป็นคนของประเทศ เป็นราษฎร ยกราษฎรขึ้นมาจากราษฎร ชั้น ๓ ชั้น ๔ ชั้น ๕ ขึ้นมาเป็นชั้น ๒ ชั้น ๓ และชั้น ๑ อย่างนั้นประเทศชาติถึงจะก้าวหน้า เดี่ยวนี้ท่านประธานฯ ครับ สิงคโปร์เขาช่วยประชาชนเขาไปเช่าที่เกาะบาดันผมไปดูมาแล้ว เหมือนกัน ไปดูงานเอาเงินของประชาชนไปดู เขาพาราษฎรไปทำมาหากิน บางคนไปซื้อ คอนโดมิเนียม ไปตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ไปทับที่โน่นครับ ของเราทรัพยากรมากมาย กายกองทำไมเราไม่จัดแบ่งสรรให้ประชาชนบนพื้นฐานแห่งความถูกต้องแห่งความเป็นธรรม ทำไมเราไม่ทำ ผมว่าจะต้องถึงจังหวะแล้วครับ ที่รัฐบาลจะต้องหาทาง ปรับเปลี่ยนนโยบายแปลงที่ดินเป็นทุน ให้เป็นทุนจริง ๆ เดี่ยวนี้ราษฎรร้องครับ ร้องแม่กระทั่งที่ ส.ป.ก. ดี ๆ ท่านรัฐมนตรีอยู่พอดี ก็บอกว่าจะเมื่อไรผมจะได้เป็นโจนด

เสียที ผมว่าไม่ดีหรือ เราก็ได้ที่ทำกิน เขาก็บอกว่าดี แต่ผมเห็นดีที่ออก ส.ป.ก. ให้ ดี ๆ ต้องขอชม อันนี้ก็ดีครับ ราษฎรก็ได้ไปอีกชั้นหนึ่งแล้ว แต่ว่าในชั้นต่อ ๆ ไปเมื่อเขา ๕ - ๑๐ ปี หรือเขามีความมั่นคงมีอะไร หรือเราแก้ปัญหาเรื่องการขีดเส้นคั่นนุกรุก ไม่ได้แล้ว ก็เปลี่ยนเป็นโฉนดให้เขา เขาจะได้เป็นทุน เดียวนี้มีปัญหาอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ มีปัญหาอยู่ว่า ส.ป.ก. ดีจริง แต่ว่าเสียชนิดหนึ่ง เวลารายกรเขาถูกรื้อถอนกราว ใช้ค่าประกันไม่ได้ ค่าตรวจไม่รับครับ เขาว่าอย่างนั้น จริงไม่จริงผมก็ไม่รู้ เขาว่าไม่ได้ครับ เป็นอย่างนี้ แล้วราษฎรเดี๋ยวนี้ท่านครับต้องไปเช่าโฉนดเขาค่าประกัน นี่ราษฎรไทย เป็นอย่างนี้ลำบากไปทุกหย่อมหญ้า เราไปช่วยจริงช่วยจริงไหม เพราะฉะนั้นที่ดินที่มีปัญหา ฝากรัฐบาลว่าวางแผนให้ดีกว่า ปัญหาบ่อยแก้ตรงนี้ ปัญหาหนักหมักหมมแก้ตรงนี้ ปัญหา ที่หนัก ๆ เหลือเกินแก้กันตรงนี้ ให้ กบร. ฝากทาง กบร. ครับ ให้เริ่มวางมาตรการเสียที แล้ว กบร. จังหวัดเคลื่อนไหวบ้าง ทำโดยเร็วครับ เขาร้องเรียนมา ๕ ปีก็ยังไม่ทำให้เขา คือเราจะไม่กล้าแบ่งทรัพย์สินบังคับกัน เพราะเราไม่ขีดเส้นคั่น เราไม่แก้ปัญหาที่จริงจัง ผมอยากฝากให้แก้ปัญหาที่จริงจังเพื่อราษฎรสักทีครับ ผมจะได้สบายใจคือผมจะได้เห็น พี่น้องประชาชนเรา ผมพูดไม่ใช่อะไรครับ เพื่อประเทศชาติ ไม่ได้มาหาเสียงหาอะไร เพราะ ส.ว. หมดหาเสียงแล้ว ลงได้ครั้งเดียว แต่ว่าอยากจะเสริมนโยบาย ๆ หน่อย นายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีผมเชื่อท่านชั้น ๑ แล้วท่านสามารถเอาเงิน แก้หนี้ได้ นะครับ ใช้หนี้ไอเอ็มเอฟ (IFM) วันที่ ๑ สิงหาคม ประชาชนไซโยโห้ร้อง ทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าแก้เรื่องที่ดินให้เป็นทุนอย่างจริงจัง ประชาชนก็คิดว่า จะต้องโห้ร้องกัน ๓ วัน ๓ คืน-----

เพราะฉะนั้นผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลนี้จะแก้ไขได้ และผมคิดว่าเรื่องต่าง ๆ ที่ผมพูดมาทั้งหมดนี้
 ครับที่ต้องใช้เงิน ผมรู้แล้ว งบประมาณผมไปดูแล้วไม่ได้มีเรื่องเหล่านี้เลย ~~ผมไปดูมาแล้ว~~ X
 ที่ผมจะขึ้นอภิปรายนี้ผมดูแล้ว ไม่มีงบประมาณในการแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินเหล่านี้ ถึงมีก็ X
 น้อยมากครับท่านประธานฯ ฝ่ายรัฐบาลตรงไหนที่จุดอ่อนที่จะไปแก้ไขเรื่องเอกสารสิทธิ
 เรื่องอะไรต่าง ๆ เรื่องแบบนี้เพิ่มงบประมาณเข้าไปครับ ไม่ต้องมากครับ ๕,๐๐๐ ล้านบาท
 หรืออย่างตี ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ได้ครับ ผมเชื่อว่า ถ้ารัฐบาลลงทุนไป ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เรา
 จะได้กลับคืนมาแสนล้านบาท ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านใช้เวลามาก คำถามหลากหลายนะครับ เชิญท่าน
 ปราโมทย์ครับ ท่านมีเวลาเหลือน้อยท่านจิโรจน์เอาเวลาท่านไปใช้มากไปหน่อยครับ

นายปราโมทย์ ไพบรมย์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ก่อนอื่นต้องกราบขอบคุณ ฯพลฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ซึ่งท่านได้ตอบข้อสงสัยเป็นบางอย่างได้ชัดเจนในบางประการ กระผมขอยืนยันในที่นี้ว่า
 ปัญหาความทุกข์ยากความยากจนของราษฎรนั้นเป็นปัญหาที่รัฐบาลสมควรจะดำเนินการ
 แก้ไข การแก้ไขที่ถูกทิศทางที่สุดก็คือการแก้ไขเรื่องที่ดิน เนื่องจากประเทศไทยนั้นเป็น
 เกษตรกรรม การแก้ไขเรื่องที่ดินจึงเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องนำไปแก้ไข โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง สิทธิในเรื่องของการทำกิน ในเรื่องปัญหาที่กระผมได้ยกตัวอย่างเป็นมาถามและเป็น
 ข้อเท็จจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคืออำเภอสวนผึ้ง ราชบุรี มีความเดือดร้อนเนื่องจากเป็นเขต
 ที่ดินหวงห้าม ที่ดินราชพัสดุ ที่ดินที่ทหารขอใช้ และป่าส่วนใหญ่ซึ่งเป็นป่าเสื่อมโทรมไม่คง
 สภาพเป็นป่าถาวรแล้วไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งอำเภอสวนผึ้งนั้นมีระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ
 นั้นเพียง ๑๖๐ กิโลเมตรเท่านั้น และเป็นอำเภอหนึ่งที่มีพิเศษคือมีชนชาวกะเหรี่ยงและคน
 บณูเขาอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง ราษฎรใน ๒ ตำบล คือ ตำบลตะนาวศรี และตำบลสวนผึ้งนั้น
 ประมาณ ๑๘,๐๐๐ กว่าคน ได้รับความทุกข์ยากจากในเรื่องดังกล่าวนี้มานานแสนนาน
 และเรียกร้องมานานแสนนานเช่นเดียวกัน หลาย ๆ ท่านได้อ้างกับกระผมว่า ได้อยู่ในที่นี้
 ได้ทำกินในที่นี้มีการสืบทอดสืบเนื่องกันมาชั่วลูกหลานเหลนจนกระทั่งปัจจุบัน แต่เมื่อ

ภาวการณ์เช่นนี้ราษฎรเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะหลุดโซ่ตรวนเกี่ยวกับการประกาศหวงห้ามของทางราชการ

ในประการแรก กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ในเรื่องของที่ที่ทหารขอใช้นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า วัตถุประสงค์ดังกล่าวทั้ง ๒ อย่างนั้นไม่มีและเลิกไม่ได้ใช้แล้ว เพราะฉะนั้นการที่ทหารอ้างว่าใช้เพื่อทำกระดามก็ตาม ใช้เพื่อฝึกอาวุธก็ตาม จากการสืบถามแล้วไม่เคยดำเนินการใด ๆ เลย

ในประการต่อมากระผมขอกราบเรียนและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ในที่นี้ แต่ขอให้ท่านได้เร่งรีบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นไปทาง กบร. ของจังหวัดซึ่งมีอยู่แล้วไปดำเนินการสืบสวนสิทธิที่จะพึงมีพึงได้ที่ประโยชน์สูงสุด ถ้าหากราษฎรประชาชนผู้ใดเข้าไปอยู่ในเขตที่ดังกล่าวก่อนพระราชกฤษฎีกาหวงห้าม นั้น หรืออยู่ตั้งแต่ดั้งเดิมนั้นควรจะให้สิทธิเขา การที่จะให้สิทธิเขาเรื่องนี้ กระผมกราบขออภัยว่า ควรที่มีมาตรการใดมาตรการหนึ่งยกเลิกพระราชกฤษฎีกา ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งเป็นพระราชกฤษฎีกาที่ได้ดำเนินการไว้เมื่อประมาณ ๖๖ ปีมาแล้ว จะเป็นการที่ประชาชนจะแซ่ซ้องสรรเสริญมากที่สุด นอกจากนั้นในสิ่งอื่น ๆ กระผมขอกราบเรียนว่า ราษฎรมีความเดือดร้อนในเรื่องของกรรมสิทธิ์ เมื่อไม่มีกรรมสิทธิ์ในการไปใช้หลักฐานหรือเพื่อจะดำเนินการสนองนโยบายของ ฯพณฯ รัฐมนตรีนั้นก็ล้มเหลวสิ้นเชิง ด้วยการประกันก็ตาม ด้วยการเพื่อหาเงินทุนมาดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ เพราะไม่มีหลักประกันอันใดที่จะเป็นหลักประกันที่จะทำให้ชีวิตดีขึ้น -----

เพราะฉะนั้นในที่นี้กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ว่า ควรที่จะเร่งดำเนินการสืบสวนสิทธิ หากว่าเป็นที่ของราชการจริง ๆ ประชาชนไม่มีสิทธิที่สมควรที่จะมีแนวนโยบายอย่างชัดเจน โดยการให้ราษฎรเหล่านั้นไปเช่าแล้วให้สิ่งที่เช่านั้นสามารถจะแปลงเป็นทุน หรือเป็นทรัพย์สินที่ถาวรสามารถที่จะไปจำนอง จำน่า หรือสามารถใช้ในหลักการประกันอื่น ๆ ได้อีกด้วย ผมจึงขอกราบเรียนฯ พลฯ ท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ รัฐบาลคงรับข้อสังเกตและความห่วงใยของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผมรับที่จะประสานกับ พลฯ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี ที่เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาในเรื่องพิพาทสิทธิ เพื่อให้เร่งรัดให้ กปร. ได้ดำเนินการตามกระบวนการพิสูจน์สิทธิต่อไป

ส่วนประเด็นปัญหาที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษ ได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องการกันแนวเขตนั้น เวลานี้กระทรวงเกษตรฯ แต่เดิมก่อนผมมาได้มีการจ้างให้บินถ่ายภาพเพื่อกำหนดแนวเขตทั้งประเทศไทยไปหมดแล้ว ซึ่งจากภาพถ่ายทางอากาศ ๑ ต่อ ๔๐๐๐ จะเห็นได้หมดเลยว่าหลังคาบ้าน หลังไหนอยู่ที่ไหน อย่างไร แล้วก็ยิงนาของใครเป็นอะไร อย่างไร จะมีภาพถ่ายที่ชัดเจน ซึ่งเข้าใจว่าจะเสร็จสิ้นภายในสิ้นปีนี้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นเองการกันแนวเขตเพื่อดำเนินการระหว่างในเรื่องของเขตป่ากับเขตของคนก็จะมีภาพชัดเจนเป็นรูปธรรม แล้วกลไกกระบวนการในการพิสูจน์โดยใช้ระบบจีพีเอส (GPS) น่าจะเป็นกระบวนการซึ่งให้ความยุติธรรมได้กับทุกฝ่าย แล้วก็คงจะสามารถตอบสนองปัญหาได้

ปัญหาเรื่องการจัดการทรัพยากรเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมประเทศในปัจจุบัน แล้วก็คงจะรุนแรงมากขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นต่อข้อสังเกตทั้งหมดคงจะต้องหาวิธีในการจัดการให้ดีที่สุด แต่ว่าหลักการที่นำเสนอมาในเรื่องของการเพิ่มงบประมาณในการ

ที่จะเร่งรัดในเรื่องการออกเอกสารสิทธิที่ดินนั้นก็ให้นำกรบเรียนท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ส่วนหลักที่สำคัญ ขออนุญาตเรียนย้ำเป็นครั้งสุดท้ายว่า กระบวนการให้ความเป็นธรรมในการพิสูจน์สิทธิเป็นหลักที่รัฐบาลจะต้องปฏิบัติ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบจังหวัดต่าง ๆ ติดตามดูแลเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดอยู่ แล้วก็หลักต่อมาก็คือ มี ๒ ทางเลือกในกรณีที่เป็นที่สงวนหวงห้ามของทางราชการที่พี่น้องประชาชนจะต้องตัดสินใจ คือ ๑. ถ้าเป็นสิทธิการเช่า โดยเช่าจากราชพัสดุหรือเช่าจากองค์กรท้องถิ่นก็ตามแต่ แน่นนอนครับ สามารถที่จะโอนขายสิทธิเปลี่ยนมือได้ แต่ว่าถ้าไม่ประสงค์จะเสียค่าเช่าก็ต้องเข้าสู่กระบวนการปฏิรูปที่ดิน ซึ่งจะมีสิทธิในการครอบครอง โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า แต่ไม่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ เว้นแต่การตกทอดถึงทายาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็เป็น ๒ ช่องทางที่พี่น้องประชาชนจะต้องตัดสินใจว่าจะเข้าสู่ระบบไหนของการแก้ไขปัญหาที่ทำกิน ภายใต้กรอบเงื่อนไขข้อจำกัดของการจัดการทรัพยากรซึ่งมีอยู่จำกัดของประเทศในสถานการณ์ปัจจุบัน และก็ขอขอบคุณที่ได้กรุณาให้ความเห็นและตั้งข้อสังเกต ผมจะรับไปประสานกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เป็นอันหมดระเบียบวาระที่ ๓ กระจุกถาม
สำหรับวันนี้คงมีเรื่องประชุมตามระเบียบวาระเพียงเท่านี้ครับ
ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

วิมล	แจ้งอัตตะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	พนิดา	อิสโร
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	กาหลง	เทียนทอง
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	มิ่งขวัญ	พິงรัตนมงคล
สำรวม	ผลประสิทธิ์	ภัจฉิณี	กงสมจิตต์
รุจิรา	เนตรบุตร	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
สุภาภรณ์	มาลัยทัต	วรรณช	ทรวงแสวง
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
อัจฉริยา	เอี่ยมโอบฐ์	ทิพวรรณ	พูนทรัพย์
นนทพร	แก้วมะเริง		

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๒	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตร
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๒๗ ๑๒
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๒๗ ๑๒
๖	นายถวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๒๗ ๑๒
๗	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๑๐	พลเอก บัณฑิตวัฒน์ลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๑๒	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	๒๗ ๑๒
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๒๗ ๑๒
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๒๗ ๑๒
๑๕	นายอมร นิลเปรม	๒๗ ๑๒

ตรวจแล้ว วันที่ 10 เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

๒๗ ๑๒

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนापียาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	
๖	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	
๗	นายโกเมศ ทัชชานานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙	ร้อยตรี อนุฎล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐	พลเอก บัณฑิต วัฒนาลัยอรุณย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๕	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT